

Chambre des Représentants

Kamer der Volksvertegenwoordigers

15 MAI 1951.

PROPOSITION DE LOI

portant modification des articles 1 et 2 du Titre I du Code de Commerce, de l'article 3, 6°, de la loi organique des conseils de prud'homme et remplaçant la loi du 30 mai 1924 modifiée par la loi du 9 mars 1929 instaurant un registre du commerce.

DEVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

Le secteur du commerce et de l'artisanat est incontestablement celui qui, dans notre pays, est le moins bien organisé.

Il est pratiquement impossible de déterminer avec exactitude quel est le nombre de ceux qui exercent une activité dans ce domaine, il est également impossible de connaître avec exactitude quel est le genre de commerce et d'artisanat exercé par les divers intéressés.

Ce n'est non plus un mystère pour personne que de très nombreux commerçants et artisans exercent leur profession de façon plus ou moins clandestine sans en supporter les charges fiscales, sociales et autres.

Il en résulte un état de concurrence déloyale à leur profit et au détriment de ceux qui pratiquent ouvertement leur métier et en assument toutes les obligations.

Ce handicap décourage des commerçants honnêtes, est une prime à la fraude, nécessite de la part des organismes sociaux comme les caisses d'allocations familiales des enquêtes coûteuses et compliquées et prive le trésor public de recettes auxquelles il aurait droit.

Enfin, l'incertitude qui règne dans ce domaine, non seulement crée pour le présent une atmosphère malsaine, mais empêche l'instauration de réformes en faveur des classes moyennes, comme par exemple un système de pension, ces données statistiques et démographiques indispensables faisant défaut.

Certes, la loi de 1924 créant le registre du commerce avait déjà tenté de porter remède aux inconvénients que nous signalons et qui déjà à cette époque n'avaient pas échappé aux législateurs.

Mais il faut bien admettre aujourd'hui que cette réforme n'a guère atteint son but qui était d'ailleurs trop limité.

15 MEI 1951.

WETSVOORSTEL

tot wijziging van de artikelen 1 en 2 van Titel I van het Wetboek van Koophandel, alsmede van artikel 3, 6°, der wet op de Werkrechtersraden, en ter vervanging van de wet van 30 Mei 1924, tot instelling van het « Handelsregister », gewijzigd door de wet van 9 Maart 1929.

TOELICHTING

MEVROUWEN, MIJNE HEREN,

Ongetwijfeld is de sector van handel en ambacht deze welke het minst goed georganiseerd is in ons land.

Practisch is het onmogelijk nauwkeurig te bepalen welk het aantal is van degenen die een bedrijvigheid op dat gebied uitoefenen; het is evenmin mogelijk nauwkeurig te kennen welke de aard van handel en ambacht is, die door de verschillende belanghebbenden wordt uitgeoefend.

Het is een ieder bekend dat zeer veel handelaars en ambachtslieden hun bedrijf min of meer in het geheim uitoefenen, zonder de fiscale, maatschappelijke en andere lasten er van te dragen.

Hieruit volgt, dat zij aan oneerlijke concurrentie doen te hunnen bate en ten nadele van degenen die hun bedrijf openlijk uitoefenen en alle verplichtingen er van vervullen.

De eerlijke handelaars worden door dit handicap ontmoedigd, de maatschappelijke instellingen en de kassen voor gezinstoelagen moeten kostelijke en ingewikkelde onderzoeken instellen, en de Schatkist wordt beroofd van ontvangsten waarop ze aanspraak zou kunnen maken.

Ten gevolge van de onzekerheid die op dat stuk heerst, wordt niet alleen tegenwoordig een ongezonde atmosfeer verwekt, maar het invoeren van hervormingen ten gunste van de middenstand, zoals bij voorbeeld een pensioenstelsel, wordt er ook door belemmerd, vermits die onontbeerlijke statistische en demografische gegevens ontbreken.

De wet van 1924 op het handelsregister is voorzeker een poging geweest om de door ons vermelde nadelen te keer te gaan, die reeds toen de aandacht van de wetgevers gaande hielden.

Thans moet echter worden toegegeven dat die hervorming nauwelijks haar doel heeft bereikt, dat trouwens te beperkt was.

G.

En effet, la loi sur le registre de commerce n'avait pour objectif que de permettre à tout intéressé de connaître, dans une mesure d'ailleurs restreinte, quelle était la situation de ceux qui avaient bien voulu se faire immatriculer, l'obligation qui leur en était faite n'étant pratiquement pas sanctionnée.

Le présent projet a une portée plus générale et plus complète. Son but est de faire régner la clarté et la précision dans l'exercice des diverses professions commerciales.

Le principe qui l'anime est de permettre à toute personne qui veut poser des actes de commerce dans le cadre d'une activité professionnelle même restreinte, de le faire sans aucune restriction, mais aussi d'exiger que cette activité soit exercée ouvertement et avec l'obligation d'accepter les charges en même temps que les profits. La conséquence espérée de la réforme proposée sera essentiellement l'amélioration du niveau général du commerce et de l'artisanat par l'élimination de ceux qui ne sont que des bricoleurs ou des margoulin, une tendance à voir les diverses professions commerciales exercées plus sérieusement par tous ceux qui les adoptent et l'instauration d'une plus grande égalité de concurrence par la nécessité pour chacun de supporter les charges inhérentes à son métier, charges auxquelles d'aucuns se soustraient trop aisément à l'heure présente.

Pour réaliser ces objectifs, le présent projet envisage trois points principaux :

1° Adoption de notions plus larges pour l'appréciation du caractère habituel requis pour qu'il y ait « acte de commerce ».

2° Octroi du caractère commercial aux actes prévus par l'article 2 du Code de Commerce lorsque ceux-ci sont exercés par des artisans travaillant seuls.

En d'autres termes, assimilation complète des artisans aux commerçants.

3° Refonte de la législation sur le registre de commerce afin de lui permettre de mieux réaliser les buts que lui avaient assignés ses promoteurs.

Ceci notamment en instaurant l'inscription préalable à l'exercice de la profession sous peine de sanctions pénales et en amplifiant les mentions qui devront y être faites.

Comme on peut le constater, le présent projet n'introduit, dans notre droit commercial, aucun principe nouveau.

La qualité de commerçant restera la conséquence d'une situation de fait résultant de l'exercice, dans des conditions déterminées, des activités réputées commerciales par la loi.

Mais ces conditions seront précisées et élargies et surtout les modes de constatations de cette situation seront renforcés et sanctionnés.

Examinons brièvement chacun de ces trois points :

Le premier d'entre eux vise la modification apportée à l'article 1er du Code de Commerce.

La modification proposée prévoit que pourra être considéré comme commerçant celui qui exerce des actes réputés commerciaux par la loi même à titre de profession accessoire.

En fait, le projet vise à rendre commerçants aux yeux de la loi tous ceux qui recherchent un profit dans l'exercice d'une activité d'ordre commercial, même si cette activité est reconnue temporaire, intermittente ou s'exerce parallèle-

Inderdaad, de wet op het handelsregister had slechts ten doel aan elke belanghebbende de mogelijkheid te geven om in een mate, die trouwens zeer beperkt was, de toestand te kennen van degenen die zich bereidwillig hadden laten inschrijven, daar op de overtreding van de opgelegde verplichting practisch geen straf stond.

Het doel van dit voorstel is algemener en vollediger. De bedoeling is meer klaarheid en nauwkeurigheid te doen heersen in de uitoefening van de verschillende handelsberoepen.

Het voorstel spruit voort uit het beginsel dat elke persoon, die handel wil drijven in het raam van een beroepsbezigheid, ook ingeval laatstbedoelde gering is, zulks onbeperkt moet kunnen doen, maar ook dat men moet eisen, dat die bezigheid openlijk wordt uitgeoefend en met de verplichting zowel de lasten als de baten er van aan te nemen. Het gevolg van de voorgestelde hervorming zal in hoofdzaak zijn, dat het algemeen peil van handel en ambacht er door zal worden verhoogd, door de uitschakeling van degenen die slechts knutselaars of schacheraars zijn, zodat men hopen mag dat de verschillende handelsberoepen met meer ernst zullen worden uitgeoefend, en ten slotte dat er meer gelijkheid in de mededinging zal worden verwekt door de noodwendigheid, voor iedereen, om de lasten te dragen, die verband houden met zijn bedrijf en thans door zovelen al te licht worden ontdoken.

Ten einde die doelstellingen te bereiken hebben wij in dit voorstel drie hoofdpunten op het oog :

1° Uitbreiding van de begrippen voor de beoordeling van het karakter van gewoontelijke uitoefening, dat vereist is om van « daad van koophandel » te kunnen spreken;

2° Verlening van het handelskarakter aan de daden welke in artikel 2 van het Wetboek van Koophandel zijn bedoeld, wanneer die daden worden gesteld door ambachtslieden, die alleen werken.

Met andere woorden : volledige gelijkstelling van ambachtslieden en handelaars.

3° Herziening van de wetgeving op het handelsregister opdat bedoelde wetgeving beter de doelstellingen zou kunnen verwezenlijken die de toenmalige voorstanders op het oog hadden.

Dit kan worden bereikt door de invoering van de inschrijving vóór de uitoefening van het bedrijf op straffe van strafmaatregelen, alsmede door de uitbreiding van de vermeldingen die in het register moeten voorkomen.

Zoals men ziet, wordt er met dit voorstel geen nieuw beginsel in ons handelsrecht ingevoerd.

De hoedanigheid van handelaar blijft verder het gevolg van een feitelijke toestand, die voortvloeit uit de uitoefening, onder bepaalde voorwaarden, van bedrijvigheden die in de wet als handelsdaden worden bestempeld.

Maar die voorwaarden worden omschreven en uitgebreid, en vooral wordt de wijze, om dergelijke toestand vast te stellen, verscherpt en tevens worden op de overtredingen straffen gesteld.

Laten wij elk van die drie punten kortbondig behandelen.

Het eerste slaat op de wijziging van het eerste artikel van het Wetboek van Koophandel.

De voorgestelde wijziging bepaalt dat als koopman kan beschouwd worden al wie, zelfs als bijkomend beroep, daden verricht die bij de wet zelf worden geacht daden van koophandel te zijn.

In feite strekt het voorstel er toe door de wet als kooplieden te doen beschouwen al diegenen welke enig voordeel zoeken in de uitoefening van een handelsbedrijvigheid, zelfs zo deze bedrijvigheid erkend wordt als tijde-

ment ou en complément d'une autre activité de nature non commerciale.

Pour parler plus net encore, les auteurs du projet désirent que tous ceux qui veulent faire du commerce après leurs heures de travail, pour profiter d'une saison favorable, pour réaliser la vente d'un stock qu'ils ont l'occasion d'acquérir à bon compte ou de toute autre manière ne relevant pas de leur activité principale ou habituelle, soient autorisés à le faire mais soient considérés à l'égard de ces activités comme des commerçants et astreints à accomplir ces activités en cette qualité officiellement reconnue.

Une telle extension de la notion d'habitude dans l'acte de commerce ne peut déplaire qu'à ceux qui vivent en marge de toute activité régulière, se verraient contraints de s'inscrire au registre de commerce et de se placer ainsi sur le même pied que les autres commerçants ou de cesser leurs activités néfastes tant aux intérêts privés qu'à l'intérêt général.

Le but poursuivi par cette extension sera facilité dans sa réalisation par les présomptions prévues à l'article 6.

Pour éviter que des commerçants irréguliers ne puissent aisément tourner la loi en invoquant le caractère non professionnel ou tout à fait accidentel de leur activité commerciale, cet article prévoit que pour les actes spécifiquement commerciaux, c'est-à-dire ceux qui ne sont pas normalement posés à titre accidentel par de simples particuliers, la charge de prouver le caractère non commercial de leur activité incombera aux intéressés.

Lorsque l'on constate que quelqu'un vend des marchandises neuves, par exemple, on peut présumer qu'il a posé ou désiré poser d'autres actes de vente analogues.

Dans ce cas, il appartiendra à la personne intéressée d'établir le contraire eu égard à toutes les circonstances dans lesquelles cette vente a eu lieu ou aux raisons d'ordre personnel qui l'ont motivée. Ne pas établir une telle présomption serait permettre une grande aisance d'éluder la loi et imposer aux autorités chargées de la faire appliquer des recherches longues et délicates.

Le second point de la réforme proposée vise l'assimilation complète des artisans et des commerçants.

Le système actuel présente une situation certainement anachronique et à notre sens anormale.

En effet, la loi considère comme ouvrier, notamment au point de vue de la compétence du Tribunal de Commerce, l'artisan qui travaille sans l'aide d'un ouvrier.

Mais, à partir du moment où il embauche un ouvrier, il devient un entrepreneur et ses activités deviennent commerciales.

Le législateur de 1872 estimait qu'un artisan ne faisait que fournir sa main-d'œuvre et qu'il manquait à son activité l'élément spéculatif inhérent à l'acte de commerce.

Ce fut peut-être vrai à une époque lointaine, mais ce ne l'est certainement plus maintenant.

L'artisan spéculé sur son installation, sur son outillage, sur le capital investi dans les matières qu'il façonne et aussi sur le risque qu'il court en travaillant à son compte.

Socialement et économiquement il n'existe aucune différence entre un menuisier et un coiffeur travaillant seul et les mêmes artisans travaillant avec l'aide d'un apprenti.

liik, onregelmatig, of zo ze uitgeoefend wordt naast of als aanvulling bij een andere bedrijvigheid van niet-commerciële aard.

Om het nog duidelijker te zeggen : de auteurs van het voorstel wensen dat al degenen, die na hun uren nog handel willen drijven om voordeel te trekken uit een gunstig seizoen, om een voorraad te verkopen die ze zich goedkoop hebben kunnen aanschaffen of op om het even welke andere wijze welke geen verband heeft met hun voornaamste of gewone bezigheid, gemachtigd zouden worden zulks te doen, maar dat ze ten opzichte van deze bedrijvigheden zouden beschouwd worden als kooplieden en verplicht bedoelde activiteiten uit te oefenen in deze officieel erkende hoedanigheid.

Een dergelijke uitbreiding van het begrip gewoonte voor de daad van koophandel kan enkel diegenen misnoegen die, zonder enige regelmatige werkzaamheid levend, verplicht zouden zijn zich in het handelsregister te laten inschrijven en zich aldus op gelijke voet te stellen met de andere kooplieden of een einde te maken aan hun bezigheden die zowel de private belangen als het openbaar belang schaden.

Het door deze uitbreiding nagestreefde doel zal nog worden vergemakkelijkt door de bij artikel 6 omschreven vermoedens.

Om te beletten dat onregelmatige kooplieden al te gemakkelijk de wet zouden kunnen omzeilen door zich te beroepen op het niet-professioneel of zelfs geheel toevallig karakter van hun handelsbedrijvigheid, bepaalt dit artikel dat voor de specifieke daden van koophandel, t.t.z. die welke normaal gesproken niet toevallig door gewone burgers worden verricht, de betrokkenen zelf het bewijs dienen te leveren van het niet-commerciële karakter hunner bedrijvigheid.

Wordt bijvoorbeeld vastgesteld dat iemand nieuwe koopwaren verkoopt, dan mag men veronderstellen dat hij andere soortgelijke daden van koophandel heeft verricht of willen verrichten.

In dit geval is de betrokken persoon gehouden het tegendeel te bewijzen, met inachtneming van al de omstandigheden waarin de verkoop plaats had of van de redenen van persoonlijke aard die hem wettigden. Wordt dergelijk vermoeden niet ingesteld, dan ware het zeer gemakkelijk de wet te ontduiken, en dan zouden de overheden die voor haar toepassing moeten waken, verplicht zijn tijdroovende en kiese opsporingen te doen.

Het tweede punt van de voorgestelde hervorming heeft ten doel de ambachtslieden volledig gelijk te stellen met de handelaars.

Het huidige stelsel schept een toestand die voorzeker een anachronisme vormt en naar onze mening abnormaal is.

De wet beschouwt inderdaad als arbeider, onder meer met het oog op de bevoegdheid van de rechtbank van koophandel, elke ambachtsman die werkt zonder de hulp van een arbeider.

Maar van het ogenblik af dat hij een arbeider in dienst neemt wordt hij ondernemer, en zijn bedrijvigheden worden commercieel.

De wetgever van 1872 was van oordeel dat een ambachtsman slechts zijn arbeid leverde, en dat aan zijn bedrijvigheid het speculatief element ontbrak, dat eigen is aan de daad van koophandel.

Dit was wellicht juist in een lang vervlogen tijd, maar het is zeker nu niet meer het geval.

De ambachtsman speculeert op zijn inrichting, op zijn gereedschappen, op het kapitaal dat hij belegd heeft in de door hem bewerkte stof en ook op het risico dat hij loont door voor eigen rekening te werken.

Sociaal en economisch bestaat er geen enkel verschil tussen een schrijnwerker of een haarkapper zo hij alleen werkt, en dezelfde ambachtslieden zo zij door een leerjongen geholpen worden.

Il est d'ailleurs significatif de noter que, dans l'ensemble de nos différentes législations, l'artisan se trouve toujours assimilé au commerçant.

Il en est ainsi dans le domaine social où le régime instauré par la loi du 28 novembre 1944 ne lui est pas applicable.

Il est assujéti à la même loi sur les allocations familiales que les commerçants et ne peut, comme eux, que cotiser à titre d'assuré libre pour sa pension.

Au point de vue fiscal, aucune distinction n'est faite et l'artisan supporte le même régime que le commerçant en ce qui concerne le taux de l'impôt et les charges professionnelles.

Enfin, l'artisan qui vend directement ses produits au consommateur est protégé comme le commerçant par la loi sur les loyers.

En fait, la seule distinction que connaisse encore l'ensemble de nos lois économiques ou sociales et qui correspond d'ailleurs à la réalité des choses, est celle qui existe entre les salariés et les non-salariés.

Il a donc paru opportun aux auteurs du projet de supprimer le texte qui concerne les artisans dans la loi organique des Conseils de prud'hommes et de considérer que les actes prévus à l'article 2 du Code de Commerce seront réputés commerciaux lorsqu'ils seront exercés par des artisans travaillant seuls ou avec la seule assistance de membres de leur famille.

Les actes visés à l'article 3 n'ont pas été mis en cause car il est inconcevable que ces actes puissent être accomplis par des artisans.

Ajoutons que l'assimilation des artisans aux commerçants est spécialement importante pour la réalisation d'un des buts principaux de la présente proposition qui est d'assainir le secteur commercial, car c'est dans l'artisanat que se trouve le plus grand nombre de ceux qui exercent des activités professionnelles plus ou moins clandestines.

Enfin, le présent projet prévoit la refonte complète de la législation sur le registre de commerce.

Sa structure n'est pas modifiée, mais l'inscription préalable à l'exercice d'une profession est prévue.

Dans le système ancien, l'inscription ne devait être prise que deux mois après le début des opérations commerciales.

Le maintien d'un tel système rendrait illusoires les points 1 et 2 ci-dessus, car il suffirait toujours à celui qui serait pris en flagrant délit d'exercer des actes commerciaux sans être inscrit de prétendre qu'il y a moins de deux mois qu'il a entrepris son activité.

Il faut cependant bien noter que l'instauration de l'inscription préalable ne modifie en rien le rôle actuel du greffe des tribunaux de commerce.

Ceux-ci ne se voient nullement investis du droit d'accepter ou de refuser l'inscription ou de la subordonner à certaines conditions.

Ils devront, comme par le passé, se contenter d'enregistrer la déclaration à condition qu'elle soit faite légalement.

Le présent projet, il faut le répéter, n'a pas pour but de restreindre en quoi que ce soit la possibilité pour chacun d'enregistrer une activité commerciale, mais seulement de la faire enregistrer.

L'inscription au registre de commerce n'a pas pour effet de conférer à celui qui l'a requise la qualité de commerçant.

Het is ten andere veelbetekenend wanneer men ziet, dat in het complex van onze verschillende wetgevingen de ambachtsman steeds gelijkgesteld wordt met de koopman.

Zulks is het geval op sociaal gebied, waar het bij de wet van 28 November 1944 ingevoerde stelsel niet op hem toepasselijk is.

Hij is onderworpen aan dezelfde wet op de gezinsvergoedingen als de kooplieden en kan, zoals zij, voor zijn pensioen slechts bijdragen storten als vrijwillig verzekerde.

Op fiscaal gebied wordt geen enkel onderscheid gemaakt, en de ambachtsman is onderworpen aan hetzelfde stelsel als de koopman, wat het bedrag der belasting en de bedrijfslasten betreft.

Ten slotte wordt de ambachtsman die zijn producten rechtstreeks aan de verbruiker verkoopt, zoals de koopman, beschermd door de huishuurwet.

In feite is het enige onderscheid, dat in het geheel van onze economische en sociale wetten nog wordt gemaakt en dat overigens aan de werkelijke toestand beantwoordt, het onderscheid dat bestaat tussen loontrekkenden en niet-loontrekkenden.

Het leek de auteurs van het voorstel dan ook wenselijk de tekst betreffende de ambachtslieden te schrappen in de wet op de werkrechtshraden, en de daden, waarvan sprake is in artikel 2 van het Wetboek van Koophandel, te beschouwen als daden van koophandel wanneer ze verricht worden door ambachtslieden die alleen werken, of uitsluitend met de hulp van leden van hun gezin.

De in artikel 3 opgesomde daden bleven buiten beschouwing, want het is niet denkbaar dat ze zouden verricht worden door ambachtslieden.

Bovendien is de gelijkstelling van de ambachtslieden met de kooplieden bijzonder belangrijk met het oog op de verwezenlijking van één der hoofddoeleinden van dit voorstel, namelijk de gezondmaking van de handelssector; want juist het ambachtswezen omvat het grootste aantal van diegenen die min of meer clandestiene beroepsbezigheden uitoefenen.

Dit ontwerp voorziet ten slotte een volledige omwerking van de wetgeving op het handelsregister.

De structuur er van wordt niet gewijzigd, maar de inschrijving vóór de uitoefening van een beroep wordt voorzien.

In het vroegere stelsel moest de inschrijving eerst twee maanden na de aanvang van de handelsverrichtingen worden genomen.

Moest zulk stelsel worden behouden, dan zouden hogestaande punten 1 en 2 slechts een denkbeeldig gevolg hebben, want de overtreder, die betrapt zou worden op heterdaad van uitoefening van handelsverrichtingen zonder inschrijving, zou altijd kunnen beweren, dat hij zijn bedrijf pas sedert minder dan twee maanden heeft aangevangen.

Er valt nochtans op te merken, dat het invoeren van de voorafgaande inschrijving de tegenwoordige rol van de griffie van de rechtbanken van koophandel geenszins wijzigd.

De griffies verkrijgen hoegenaamd het recht niet om de inschrijving aan te nemen of te weigeren, of ze van zekere voorwaarden afhankelijk te maken.

Zoals vroeger, zullen zij er zich toe beperken de verklaring te registreren, op voorwaarde dat zij wettelijk geschiede.

Wij wijzen er nog eens op, dat wij met dit voorstel geenszins beogen de minste beperking te stellen aan de mogelijkheid voor iedereen een handelsbedrijvigheid te ondernemen, maar dat wij deze slechts willen doen registreren.

De inschrijving in het handelsregister heeft niet ten gevolge dat de aanvrager hierdoor de hoedanigheid van

Celle-ci continuera de résulter de la réunion d'un ensemble de conditions prévues par la loi.

Que l'inscription soit prise avant ou après le début des opérations commerciales, elle n'en demeure pas moins une simple déclaration de l'intéressé qui reste soumise à contrôle et ce n'est pas cette déclaration qui lui confère la qualité de commerçant, mais la nature même des activités qu'il déclare exercer.

En fait, que l'on déclare que l'on va entreprendre un commerce ou que l'on déclare qu'on a commencé à l'exercer, il n'y a entre les deux systèmes qu'une différence de chronologie sans conséquences juridiques.

En fait, d'ailleurs, dans le système actuel, pas mal de gens s'inscrivaient au registre de commerce avant le début de leurs opérations tout en déclarant que celles-ci avaient commencé. Elles y étaient contraintes dans certains cas par la nécessité d'obtenir des licences qui, elles-mêmes, n'étaient délivrées que moyennant production du registre de commerce, ce qui aboutissait à des situations entièrement absurdes.

La seconde partie de l'article 6 établit une présomption qui a pour but de réaliser le plus parfaitement et plus aisément le but du législateur qui est de réserver l'exercice des activités commerciales à tous ceux qui acceptent de les accomplir ouvertement et d'éliminer les bricoleurs et les trafiquants occasionnels.

Parmi les actes énumérés à l'article 2 du Code de Commerce il en est qui sont fréquemment posés par des gens qui, cependant, sont loin d'être des commerçants, telle l'émission d'effets bancaires.

Par contre, il en est d'autres qui ne se conçoivent pas comme pouvant exister normalement dans le cadre d'une activité non commerciale, comme l'achat de marchandises en vue de les revendre ou l'entreprise de travaux.

Le texte a choisi les actes les plus caractéristiques et décide que celui qui les poserait serait présumé en faire sa profession principale ou accessoire.

Une telle présomption est nécessaire si la loi veut atteindre son but d'assainissement et de clarification.

Il faut absolument éviter que quiconque serait pris en flagrant délit d'exercer des actes de commerce sans s'être inscrit ne puisse tout simplement prétendre que son acte est purement occasionnel.

Dans la plupart des cas, la preuve contraire serait infiniment difficile à apporter et tout le système de la loi s'en trouverait éterné.

Par contre, dans le système de l'article 6, il appartiendra éventuellement à celui qui pose de tels actes en dehors d'une activité commerciale dans le cadre de laquelle il serait normal qu'ils rentrent, d'établir que pour une raison quelconque l'acte posé ne fait pas partie d'une activité lucrative même accessoire, qu'il est par exemple consécutif à la gestion normale d'un patrimoine ou que lui manque un caractère essentiel de l'acte de commerce comme par exemple l'esprit de lucre.

Il ne faut d'ailleurs pas s'exagérer la rigueur des présomptions établies.

Il est certain que, dans la pratique générale des choses, des plaintes ne seront déposées que contre ceux qui, par leur activité, concurrencent les commerçants réguliers et qui donc posent des actes de commerce avec une certaine fréquence.

Néanmoins, la présomption est essentielle, car cette fréquence peut être difficile à établir formellement et être simplement de commune renommée.

koopman verkrijgt. Die hoedanigheid zal verder blijken uit het feit, dat hij voldoet aan een reeks voorwaarden, die door de wet zijn bepaald.

Of de inschrijving genomen wordt vóór of na de aanvang van de handelsverrichtingen, blijft ze niettemin een eenvoudige verklaring van belanghebbende; die verklaring kan steeds worden nagezien en de aanvrager verkrijgt de hoedanigheid van koopman niet door zijn verklaring, doch wel door de aard zelf van de verrichtingen die hij verklaart uit te oefenen.

Of men nu verklaart een handel te willen aanvangen of aangevangen te hebben, het verschil tussen beide stelsels komt feitelijk slechts neer op een chronologisch verschil, zonder rechtsgevolgen.

In het tegenwoordige stelsel lieten velen zich in feite inschrijven vóór de aanvang van hun handelsverrichtingen, ofschoon zij verklaarden ze reeds aangevangen te hebben. In sommige gevallen waren zij daartoe gedwongen om vergunningen te bekomen, die slechts op vertoon van een uittreksel uit het handelsregister werden afgeleverd, wat aanleiding heeft gegeven tot volkomen ongerijmde toestanden.

In het tweede deel van artikel 6 wordt een vermoeden ingevoerd met het oog op een volkomener en gemakkelijker verwezenlijking van de bedoeling van de wetgever die de uitoefening van handelsbedrijvigheden wilde voorbehouden aan allen die bereid zijn het openlijk uit te oefenen, om tevens knutselaars en toevallige handelaars uit te schakelen.

Onder de daden welke in artikel 2 van het Wetboek van Koophandel worden opgesomd, zijn er sommige die dikwijls verricht worden door mensen die geen kooplieden zijn, zo de uitgifte van bankeffecten.

Daarentegen zijn er andere, die normaal alleen denkbaar zijn in het raam van een niet-commerciële bedrijvigheid, zoals de aankoop van waren om ze weder te verkopen of er werken mee te ondernemen.

In de tekst werden de meest kenmerkende verrichtingen gekozen en werd besloten dat hij die ze zou verrichten, geacht zou worden daarvan zijn hoofd- of bijberoep te willen maken.

Dergelijk vermoeden is noodzakelijk zo men wil dat de wet de beoogde gezondmaking en opheldering bereikt.

Wat volstrekt moet worden vermeden is dat hij, die op heterdaad van uitoefening van daden van koophandel zonder inschrijving wordt betrapt, zou kunnen beweren dat zijn daad louter toevallig was.

In de meeste gevallen zou het tegenbewijs uiterst moeilijk kunnen worden geleverd en het ganse stelsel van de wet zou daardoor worden ontzenuwd.

Volgens het stelsel van artikel 6 zal anderzijds hij die dergelijke daden uitoefent buiten het raam van een handelsbedrijvigheid waartoe zij normaal moeten behoren, het bewijs moeten leveren dat de daad om de ene of de andere reden geen deel uitmaakt van een winstgevend zelfs bijkomend bedrijf, en dat ze bij voorbeeld voortvloeit uit het normale beheer van een patrimonium, of dat een hoofdkenmerk van de daad van koophandel, bij voorbeeld winstbejag, er aan ontbreekt.

De strengheid van de gestelde vermoedens mag trouwens niet worden overdreven.

In de algemene praktijk zullen gewis klachten worden ingediend, doch alleen tegen hen wier bezigheid een mededinging uitmaakt voor de regelmatige kooplieden, dus voor degenen die daden van koophandel met een zekere herhaling uitoefent.

Het vermoeden is nochtans hoofdzaak, want die herhaalde uitoefening kan soms niet zonder veel moeite worden uitgemaakt; zij kan eenvoudig de vorm van algemeen bekend feit aannemen.

Il arrivera, d'autre part, fort rarement que les actes visés puissent être accomplis en dehors d'une activité commerciale et, dans ce cas, les circonstances spéciales qui les ont motivés apparaîtront aisément.

Il appartiendra à une éventuelle législation, dite d'accès à la profession, de prendre, si cela apparaît opportun, des mesures pour subordonner l'exercice de certaines activités à la justification de certaines conditions.

Un tel objet est entièrement étranger au présent projet.

Toutefois, il n'est pas mauvais d'observer dès maintenant que l'adoption d'une future législation sur l'accès à la profession présuppose nécessairement le contrôle rigoureux de tous ceux qui sont commerçants.

S'il en était autrement les lois d'accès à la profession auraient beau proclamer qu'un candidat n'est pas admis à l'exercer, celui-ci exercerait son métier sans le déclarer et, dans l'état actuel des choses, aucune sanction ne lui serait applicable.

Le seul résultat obtenu par une législation d'accès à la profession prise sans l'adoption d'une réforme préalable du registre de commerce serait d'accroître considérablement le nombre de ceux qui travaillent irrégulièrement.

Tandis que, si à raison de l'obligation de l'inscription préalable sous peine de sanction, il devient dangereux d'exercer une profession commerciale sans être inscrit au

inscrits, ce qui permettra à ces lois de sortir leur plein effet.

Un système de cette nature a fonctionné jusqu'à ces derniers temps pour les négociants en charbon, auxquels l'inscription était refusée s'ils n'avaient pas l'autorisation préalable du ministère et pour les ambulants qui doivent présenter leur carte.

Dans le cas de législations sur l'accès à la profession, il ne serait pas nécessaire de prévoir des sanctions dans chaque cas.

Toute personne non admise pourrait être poursuivie pour exercice d'une profession sans inscription au registre de commerce, c'est-à-dire en vertu d'un texte unique et uniforme.

La seconde particularité de la réforme proposée est de compléter très largement les renseignements fournis par le greffe du registre de commerce.

Il tend à donner une photographie aussi complète et aussi précise que possible de la situation du commerçant.

Cette partie du projet reprend très largement les dispositions du projet sur la réforme du registre du commerce déposé durant la session 1947-1948 document 211.

Cependant il s'en écarte à deux égards principaux.

Tout d'abord il ne prévoit pas, comme le projet précédent, la création d'un registre central.

Certes, il n'est pas contestable qu'un tel registre présente de l'utilité.

Il peut être avantageux de pouvoir prendre connaissance, dans un endroit unique, de tous les renseignements concernant tous les commerçants du royaume.

Mais ces avantages paraissent insuffisants pour justifier la dépense considérable que comporterait la tenue à jour de près d'un million de fiches qui auraient dû au préalable être créées et par la suite nécessiteraient de multiples transmissions depuis tous les greffes du pays sans qu'on ait la certitude d'une tenue à jour parfaite.

Vraisemblablement le nombre des personnes qui auraient

Bovendien zal het zeer zelden voorkomen dat bedoelde verrichtingen zouden kunnen worden uitgeoefend buiten een handelsbedrijvigheid, in welk geval de bijzondere omstandigheden, die er aanleiding toe gaven, gemakkelijk zullen te voorschijn komen.

Bij een eventuele wetgeving betreffende de toegang tot het beroep zal men maatregelen moeten nemen, indien zulks wenselijk is, ten einde de uitoefening van zekere bezigheden afhankelijk te stellen van bepaalde vereisten.

In ieder geval ligt zulks niet in de bedoeling van dit voorstel.

Het is niettemin niet overbodig reeds nu er op te wijzen dat de goedkeuring van een nieuwe wetgeving op de toegang tot het beroep noodzakelijk een scherpe controle veronderstelt op allen die handel drijven.

Indien dit niet het geval was, zou men te vergeefs in een wet op de toegang tot het beroep bepalen, dat een kandidaat niet toegelaten wordt om het uit te oefenen, daar hij het zou toch doen zonder het te aan te geven, en in de tegenwoordige stand van zaken zou hij geen straf oplopen.

Het enige resultaat van een wetgeving op de toegang tot het beroep, zonder voorafgaande herinrichting van het handelsregister zou een grote verhoging medebrengen van het aantal van degenen die onregelmatig werken.

Daarentegen, indien de uitoefening van een handelsbedrijvigheid zonder inschrijving in het handelsregister gevaarlijk wordt wegens de verplichting tot voorafgaande in-

danigheden niet bezitten om ingeschreven te worden; aldus zullen die wetten volle uitwerking hebben.

Een gelijkaardig stelsel werd tot onlangs toegepast op de kolenhandelaars, aan wie de inschrijving werd geweigerd ingeval zij de voorafgaande toelating van het Ministerie niet hadden, alsmede op de marktkramers die hun kaart moeten vertonen.

In geval van wettelijke regeling van de toegang tot het beroep zou het niet nodig zijn sancties voor elk geval te voorzien.

Elke niet aangenomen persoon zou kunnen worden vervolgd wegens uitoefening van een beroep zonder inschrijving in het handelsregister, of met andere woorden, krachtens een enige, eenvormige tekst.

De voorgestelde hervorming heeft een tweede eigenaardigheid: de inlichtingen, die de griffie van het handelsregister verstrekt, ruimschoots aan te vullen.

De toestand van de koopman wordt in het handelsregister zo volledig en nauwkeurig mogelijk weergegeven.

In dit gedeelte van het voorstel worden de meeste schikkingen overgenomen van het ontwerp tot herinrichting van het handelsregister, dat in de loop van het zittingsjaar 1947-1948 werd ingediend (stuk n° 211).

Nochtans wordt er op twee hoofdpunten van afgeweken. Vooreerst wordt het invoeren van een centraal register niet voorzien, zoals in het voorgaande ontwerp.

Zulk register heeft een onbetwistbaar nut.

Het kan voordelig zijn in één enkele plaats alle inlichtingen te vinden betreffende alle kooplieden van het Rijk.

Maar die voordelen schijnen onvoldoende te zijn, om de aanzienlijke uitgave te verantwoorden, die veroorzaakt zou worden door het bijhouden van een miljoen steekkaarten, die men eerst zou moeten maken, en vervolgens zouden veel overmakingen nodig zijn uit alle griffies van het land, zonder dat men de zekerheid heeft dat de steekkaarten volkomen bijgehouden zijn.

Waarschijnlijk zou het aantal personen die het cen-

recours au registre central ne serait pas tellement élevé et ce recours n'aurait pas pour objet de leur fournir des indications qu'elles ne pourraient pas se procurer autrement, mais seulement de leur faciliter la recherche.

Il apparaît dès lors inutile d'imposer à la collectivité une dépense importante pour le seul avantage de quelques-uns.

Signalons, en outre, que le texte prévoit la concentration de tous les renseignements concernant le même commerçant au greffe du registre de commerce de son domicile principal.

Il suffira donc de rechercher ce dernier et de s'y adresser pour être complètement renseigné.

Sur un second point important, le texte proposé s'écarte de celui qui avait été précédemment déposé.

Il ne prévoit pas la centralisation au greffe du registre de commerce des mentions relatives à l'ensemble des privilèges et hypothèques.

Encore une fois les motifs qui ont déterminé cette élimination s'inspirent du même ordre de considération que celles qui ont motivé l'abandon de l'instauration d'un registre central.

Le domaine des privilèges et des hypothèques est extrêmement important.

A la différence des mentions dont l'inscription est prévue, ce domaine comporte de très fréquents changements, inscriptions, réduction ou augmentation, main-levées, radiations, transport, etc. Le report de toutes ces indications serait extrêmement coûteux par le personnel qu'il nécessiterait.

De plus ces matières exigent une compétence particulière et il est à craindre que ces reports faits par un personnel non spécialisé n'entraînent des erreurs.

Enfin et surtout la conservation des hypothèques est parfaitement organisée.

Il est excessivement aisé à quiconque de se rendre compte de la situation hypothécaire d'un commerçant.

Il ne nous paraît pas excessif d'exiger de celui qui voudrait être parfaitement informé de consulter au total 2 bureaux.

Encore une fois d'ailleurs il nous paraît que des considérations d'économie en la matière doivent être prépondérantes.

Ce serait mal servir les intérêts des classes moyennes que de créer une nouvelle administration compliquée et coûteuse à un moment où chacun réclame des économies.

Il nous a donc paru qu'en centralisant tous les renseignements au greffe à l'exception de ce qui regarde les privilèges et les hypothèques et en abandonnant l'idée du registre central on reste dans un juste milieu qui donne au présent projet toute sa valeur économique et sociale sans exiger de nouvelles et importantes dépenses.

Passons maintenant à l'examen des différents articles.

Art. 1. — Il a été simplement ajouté au texte ancien les mots « principale ou accessoire ».

Cette addition pose le principe de l'extension de la notion d'habitude requise pour l'existence de l'acte commercial.

Le texte veut que ceux qui, de façon même peut fréquente, recherchent un profit dans l'exercice des actes visés aux articles 2 et 3 du code de commerce, le fassent en qualité de commerçant et après inscription.

Le point de savoir si l'acte posé l'a été de façon absolument exceptionnelle ou au contraire dans le cadre d'une

traal register zouden raadplegen niet bijster groot zijn, noch zouden zij op het centraal register inlichtingen kunnen inwinnen, die zij nergens anders zouden kunnen vinden; een centraal register zou slechts de opsporingen vergemakkelijken.

Het lijkt dan ook overbodig aan de gemeenschap een belangrijke uitgave op te leggen ten voordele van enigen alleen.

Wij stippen bovendien aan, dat wij in de tekst voorzien, dat alle inlichtingen betreffende dezelfde koopman bijeengebracht worden op de griffie van de rechtbank van koophandel van zijn hoofdwoonplaats.

Het volstaat dus deze laatste op te sporen en zich aldaar te wenden om volkomen ingelicht te zijn.

Er is een tweede punt van belang waaromtrent de voorgestelde tekst afwijkt van het vroegere voorstel.

De vermeldingen betreffende de gezamenlijke voorrechten en hypotheeken worden niet bijeengebracht op de griffie van het handelsregister.

Eens te meer steunt die uitschakeling op overwegingen van dezelfde aard als voor het afzien van de invoering van een centraal register.

Het gebied der voorrechten en hypotheeken is uiterst belangrijk.

In tegenstelling met de vermeldingen waarvan de inschrijving wordt voorzien, gebeuren op bedoeld gebied zeer veel veranderingen, inschrijvingen, verminderingen of verhogingen, opheffingen, doorhalingen, overdrachten, enz. De overschrijving van al die vermeldingen zou zeer veel kosten wegens het daartoe vereiste personeel.

Bovendien wordt voor die aangelegenheid een bijzondere bekwaamheid vereist, en het is te vrezen dat overdrachten, die gedaan zouden worden door ongeschoold personeel, aanleiding geven tot vergissingen.

Ten slotte en vooral, de bewaring van de hypotheeken is voortreffelijk ingericht.

Een ieder kan zonder moeite informeren over de hypothecaire toestand van een koopman.

Het lijkt ons niet buitensporig, dat hij die volkomen ingelicht wil zijn, twee bureau's zou moeten raadplegen.

Trouwens schijnt het ons eens te meer, dat overwegingen van economische aard in dit opzicht de voorrang moeten hebben.

De belangen van de middenstand zouden slecht gediend zijn met de inrichting van een nieuw ingewikkeld bestuur, dat veel zou kosten op het ogenblik dat iedereen bezuiniging eist.

Wij zijn dus de mening toegedaan dat men op de gulden middenweg blijft, wanneer men op de griffie alle inlichtingen, zonder de gegevens aangaande voorrechten en hypotheeken, bijeenbrengt, en wanneer men voorziet van een centraal register; aldus verkrijgt dit voorstel de volle economische en maatschappelijke waarde er van, zonder nieuwe en aanzienlijke uitgaven te veroorzaken.

Wij gaan nu over tot het onderzoek van de verschillende artikelen.

Eerste art. — Aan de vroegere tekst worden alleen de woorden « hoofd- en bijberoep » toegevoegd.

Met die toevoeging wordt het beginsel vastgelegd van de uitbreiding van het begrip van gewoonte, vereist voor het bestaan van de daad van koophandel.

De bedoeling van de tekst is dat degenen, die de bij artikelen 2 en 3 van het Wetboek van Koophandel bedoelde daden met winstbejag uitoefenen, ook wanneer zij die daden niet herhaaldelijk uitoefenen, zulks zouden doen als koopman en na inschrijving.

De vraag of de daad van koophandel, volstrekt op uitzonderlijke wijze is geschied of integendeel in het raam

occupation accessoire serait éventuellement soumis en fait à l'appréciation des tribunaux comme l'est d'ailleurs maintenant le point de savoir si les actes sont posés en vertu d'une profession habituelle.

L'article 6 prévoit d'ailleurs que le soin d'établir le caractère absolument occasionnel de l'acte incombe dans certains cas à celui qui l'a posé.

L'article 2 est celui qui réalise l'assimilation des artisans aux commerçants proprement dits.

Les actes visés par l'article 2 du code de commerce sont rendus commerciaux même lorsqu'ils sont exercés par un artisan travaillant seul ou avec la seule assistance des membres de sa famille.

Dans le système ancien l'exécution d'un ouvrage, par exemple un travail de plafonnage ou de peinture n'était pas considéré comme étant « une entreprise » lorsque l'artisan l'effectuait seul et dès lors ce travail n'avait pas le caractère commercial.

Le texte ajouté à l'article 2 reprend les termes de l'article 3, 6°, de la loi organique des conseils de prud'homme qui visait précisément les artisans qui relevaient de sa compétence en raison même du fait qu'ils n'étaient pas considérés comme commerçants mais comme ouvriers.

Il va de soi que cette disposition, pas plus que celle de l'article 1, ne modifie en rien la nature de certaines professions comme celle de cultivateur, horticulteur, maraîcher, éleveur, etc., qui restent de nature civile, lorsqu'ils se livrent à des opérations commerciales rentrant dans le cadre de leur profession agricole.

Art. 3. — Ce texte abroge logiquement la partie de la loi sur les conseils de prud'homme qui leur donnait compétence sur les artisans puisque ceux-ci deviennent des commerçants au sens de la loi.

Art. 4. — Cet article détermine le siège du registre de commerce et les autorités chargées de sa tenue.

Art. 6. — Ce texte pose le principe de l'inscription préalable à l'exercice d'une profession commerciale.

Il déroge donc au texte ancien qui prévoyait l'inscription dans un délai de 2 mois à partir du début des opérations commerciales.

Le caractère préalable de l'inscription poursuit la réalisation d'un double objectif à la fois social et de contrôle.

On constate en effet que trop de personnes se lancent à la légère dans le commerce.

L'on entreprend une affaire sans avoir bien pesé ses chances de succès et le fait de l'immatriculation à posteriori n'oblige pas le candidat commerçant à poser un acte précis, comportant certaines conséquences et de nature à le faire réfléchir avant le départ.

D'autre part l'inscription après le début des opérations commerciales rend tout contrôle difficile.

De nombreuses personnes continueront de tenter d'exercer le commerce irrégulièrement avec l'espoir qu'il leur sera toujours possible de prétendre qu'il n'y a pas 2 mois qu'elles ont commencé.

Ce genre de commerçants n'étant pas précisément ceux qui ont pignon sur rue, la preuve contraire sera bien difficile.

Mais il ne faut pas se méprendre sur la signification de l'inscription préalable.

van een bijkomende bezigheid, zou gebeurlijk aan de beoordeling der rechtbanken onderworpen worden zoals het overigens het geval is met de vraag of de daden van koophandel worden uitgeoefend in verband met een gewoon beroep.

Bij artikel 6 wordt overigens bepaald dat de zorg om het volstrekt uitzonderlijk karakter van de daad vast te stellen in bepaalde gevallen in de bevoegdheid valt van hem die ze heeft uitgeoefend.

Artikel 2 is dit waarbij de gelijkstelling der ambachtslieden met de eigenlijke kooplieden wordt doorgevoerd.

De bij artikel 2 van het Wetboek van Koophandel bedoelde daden worden geacht daden van koophandel te zijn zelfs indien ze worden uitgeoefend door een ambachtsman die alleen of met de enkele hulp van zijn familielieden arbeid.

Volgens het vroeger stelsel werd de uitvoering van een werk, bijvoorbeeld stukadoors- of schilderwerk niet beschouwd als zijnde een « onderneming » wanneer de ambachtsman het alleen uitvoerde en wanneer dit werk dienvolgens het handelskarakter miste.

De bij artikel 2 gevoegde tekst herhaalt de bewoordingen van artikel 3, 6°, van de organieke wet op de Werkrechtcraden welke juist betrekking had op de ambachtslieden die in haar bevoegdheid vielen omdat zij juist niet als kooplieden maar als werklieden beschouwd werden.

Het spreekt vanzelf dat deze bepaling, evenmin als deze van artikel 1, geenszins de aard van sommige beroepen, zoals deze van landbouwer, tuinbouwer, groentekweker, fokker, enz., wijzigt, die van burgerlijke aard blijven wanneer het handelsverrichtingen geldt welke vallen binnen het raam van hun landbouwberoep.

Art. 3. — Deze tekst trekt op logische wijze het gedeelte in van de wet op de Werkrechtcraden dat hun de bevoegdheid schonk over de ambachtslieden, daar dazen volgens de wet kooplieden worden.

Art. 4. — Bij dit artikel worden de zetel van het handelsregister alsmede de met het bijhouden er van belaste overheden bepaald.

Art. 6. — Bij deze tekst wordt het beginsel gesteld van de inschrijving voorafgaande aan de uitoefening van een handelsberoep.

Hij wijkt dus af van de vroegere tekst welke de inschrijving voorzag binnen een termijn van 2 maanden te rekenen van het begin der handelsverrichtingen.

Het voorafgaandelijk karakter der inschrijving streeft de verwezenlijking na van een tweevoudig doel, dat tczelfder tijd een sociale en een controletaak is.

Men stelt inderdaad vast dat het aantal personen die zonder overleg een handel beginnen, maar al te hoog is.

Een handelszaak wordt ondernomen zonder dat de kansen tot welslagen op genoegzame wijze worden overwogen, en het feit van de achteraf gedane inschrijving verplicht de candidaat koopman niet tot het stellen van een welbepaalde daad die zekere gevolgen medebrengt en van die aard is dat zij hem tot bedachtzaamheid zou aanzetten.

Anderzijds maakt de inschrijving na het begin der handelsverrichtingen iedere controle moeilijk.

Talrijke personen zullen pogen op onregelmatige wijze verder handel te drijven met de hoop dat het hun steeds mogelijk zal zijn te beweren dat nog geen 2 maanden verlopen sedert zij ermede begonnen zijn.

Daar dit soort kooplieden niet behoort tot diegenen die een zichtbaar gevestigde handelszaak bezitten, zal het tegenbewijs heel wat moeite opleveren.

De betekenis van de voorafgaande inschrijving dient echter niet verkeerdelijk uitgelegd.

L'article 7 prévoit de quelle manière doivent être immatriculées les succursales.

Pour ces dernières il ne semble pas qu'il y ait d'inconvénient à maintenir l'immatriculation postérieurement à l'ouverture.

Les raisons qui militent en faveur de l'inscription préalable pour le début des opérations commerciales ne valent plus pour la simple extension de celles-ci.

Les articles 8, 9 et 10 déterminent qui doit faire la demande d'immatriculation, personne physique ou morale, où et comment celle-ci doit se faire.

L'article 10 prévoit en outre que le commerçant recevra non seulement comme actuellement le duplicata de son immatriculation mais encore une sorte de carte d'identité commerciale, de maniement plus aisé qui lui permettra en tous temps de faire la preuve de sa qualité de commerçant.

L'article 11 énumère les mentions que le commerçant est obligé de faire figurer sur sa demande d'immatriculation.

En plus des mentions prévues à l'article 2 de l'ancienne loi le présent projet prescrit la déclaration de toutes les activités commerciales exercées par le commerçant tant actuellement que dans le passé dans le pays comme à l'étranger.

Ainsi le tiers pourra serrer de plus près la situation économique du commerçant.

Le commerçant a en outre l'obligation de mentionner les condamnations pénales dont il a été l'objet du chef d'infraction aux règles de la probité;

Pareil renseignement sera d'un grand secours au contractant éventuel du commerçant qui pourra se faire une opinion fondée de son honnêteté.

Les marques de fabrique, les dessins et modèles déposés et les brevets constituent des éléments importants du patrimoine de l'entreprise commerciale.

Ils intéressent les tiers et ceux-ci pourront dorénavant en prendre facilement connaissance par la centralisation de leur publicité au registre de commerce où le commerçant est obligé de les indiquer.

Les hypothèques légales ou l'indivision dans laquelle peut se trouver le patrimoine d'une entreprise commerciale est de nature à modifier sérieusement le gage des créanciers, la personnalité des indivisaires et le montant de leur part respective pourront être déterminés en vue de la naissance de relations économiques entre l'entreprise en indivision et les tiers.

Les commerçants en indivision auront par conséquent à faire connaître leur situation lors de l'immatriculation.

Il a été fait une distinction entre les indivisaires, certains peuvent ne pas être commerçants.

Les conséquences de l'immatriculation pourraient être incompatibles avec la profession de ces personnes.

Art. 12. — Etend aux personnes physiques étrangères exerçant le commerce en Belgique l'obligation de faire mention des mêmes renseignements que ceux qui doivent être fournis par le commerçant Belge.

Art. 13. — Concerne les personnes morales, les sociétés commerciales belges en général quelle que soit leur forme. Comme pour les personnes physiques la loi exige pour

Bij artikel 7 wordt bepaald op welke wijze de bijhuizen dienen ingeschreven.

Voor deze laatste schijnt het geen moeilijkheid op te leveren de inschrijving na de opening te behouden.

De redenen ten gunste van de voorafgaande inschrijving voor het begin der handelsverrichtingen gelden niet meer voor de gewone uitbreiding er van.

Bij de artikelen 8, 9 en 10 wordt bepaald wie als natuurlijk of rechtspersoon de aanvraag tot inschrijving moet doen, alsook waar en op welke wijze dit moet geschieden.

Artikel 10 voorziet daarenboven dat de koopman niet alleen, zoals thans gebeurt, het duplicaat van zijn inschrijving zal ontvangen doch tevens ook een soort handelseenzelvigheidskaart welke bruikbaar is en hem te allen tijde in de mogelijkheid zal stellen het bewijs te leveren van zijn hoedanigheid van koopman.

Bij artikel 11 worden de vermeldingen opgesomd welke de koopman verplicht is op zijn aanvraag tot inschrijving te laten voorkomen.

Buiten de door artikel 2 van de vroegere wet bepaalde vermeldingen, schrijft dit voorstel de aangifte voor van alle door de handelaar uitgeoefende handelsbedrijvigheden, zowel thans als vroeger, zoowel in het land als in het buitenland.

De derde zal dus beter op de hoogte kunnen zijn van de economische toestand van de handelaar.

De handelaar dient bovendien melding te maken van de strafrechtelijke veroordelingen welke hij heeft opgelopen wegens inbreuk op de regelen van de eerlijkheid.

Een dergelijke inlichting biedt een groot nut voor de gebeurlijke contractant van de handelaar, die zich een op vaste gegevens gegronde mening omtrent zijn eerlijkheid zal kunnen vormen.

De gedeponeerde fabrieksmerken, tekeningen en modellen en de octrooien zijn belangrijke bestanddelen van het patrimonium van de handelonderneming.

Zij zijn ook van belang voor derden, die er voortaan gemakkelijk kennis zullen kunnen van nemen door de centralisatie van hun bekendmaking in het handelsregister waarin de handelaar verplicht is ze te vermelden.

De wettelijke hypotheek of de onverdeeldheid waarin het vermogen van een handelonderneming zich kan bevinden, zijn van die aard, dat ze het pand van de schuldeisers ernstig kunnen wijzigen; de persoonlijkheid van de eigenaars in onverdeeldheid, het bedrag van hun respectieve aandelen kunnen van beslissend belang zijn voor het ontstaan van economische betrekkingen tussen de onderneming in onverdeeldheid en derden.

De kooplieden in onverdeeldheid zullen bijgevolg, bij hun inschrijving, hun toestand moeten doen kennen.

Er werd een onderscheid gemaakt tussen de eigenaars in onverdeeldheid; sommigen kunnen geen kooplieden zijn.

De gevolgen van de inschrijving zouden onverenigbaar kunnen zijn met het beroep van die personen.

Artikel 12 breidt de verplichting om dezelfde inlichtingen te vermelden als die welke door de Belgische koopman dienen verstrekt uit tot de buitenlandse natuurlijke personen die in België handel drijven.

Artikel 13 heeft betrekking op de rechtspersonen, de Belgische handelsvennootschappen in 't algemeen, welke ook hun vorm zij. Zoals voor de natuurlijke personen ver-

les sociétés commerciales une déclaration visant toute leur activité.

La loi prescrit également pour les sociétés la mention de l'engagement de leur patrimoine.

Les articles 14, 15 et 16 prévoient en outre les mentions spéciales à chacune des formes de sociétés commerciales belges.

Les sociétés étrangères doivent fournir les mêmes indications que les sociétés belges, sauf ceux qui pour une raison quelconque ne seraient pas de nature à intéresser le public belge.

Art. 18. — Les mentions visées à cet article visent à préciser la personnalité et les pouvoirs de celui qui disposera de la signature dans un établissement commercial.

Art. 19. — Circonscrib la mission du référendaire telle qu'elle a été précisée en principe ci-avant.

Art. 20. — Prévoit la mention d'office des condamnations pour infraction aux règles de la probité des déclarations de faillite, des condamnations pour infraction aux articles 30 et 31 de la présente loi.

Art. 21. — Il porte l'interdiction d'immatriculation aux étrangers non régulièrement autorisés à séjourner en Belgique.

Il précise aussi que non seulement l'autorisation de séjour est requise mais encore celle d'exercer des actes réputés commerciaux par la loi, ces deux choses étant distinctes.

Art. 22. — Il organise la procédure destinée à assurer la transmission des mentions requises lorsqu'une entreprise commerciale ouvre une ou plusieurs succursales dans des ressorts différents.

Art. 23. — Fixe la force probante de l'immatriculation.

Art. 24. — L'ancien article 10 prescrivait la mention de l'immatriculation au registre de commerce sur les documents commerciaux et sur la vitrine du commerçant.

Cette obligation a encore quelque peu été étendue par l'article 24 qui prescrit également la publicité de la nationalité de l'entreprise immatriculée.

Art. 25 à 28. — Concernant les inscriptions complémentaires, le délai endéans lequel l'inscription complémentaire doit être requise, la façon dont elle doit se faire.

L'article 26 décrit l'objet des inscriptions complémentaires et désigne celui qui a la charge de la requérir.

A titre exemplatif les articles 27 et 28 énumèrent les cas où une inscription complémentaire est requise, soit à la diligence du commerçant soit à celle du référendaire ou d'autres autorités.

Les articles 29 à 37 organisent le système des sanctions destinées à assurer l'efficacité de l'instrument de publicité que le législateur a voulu faire du registre de commerce.

En vertu de l'article 29 il est permis à un tiers de postuler

eist de wet ook voor de handelsvennootschappen een aangifte die geheel hun bedrijvigheid omvat.

Voor de vennootschappen schrijft de wet eveneens de vermelding voor van de vastlegging van hun patrimonium.

Artikelen 14, 15 en 16 voorzien bovendien bijzondere vermeldingen voor elk van de vormen van de Belgische handelsvennootschappen.

De buitenlandse vennootschappen moeten dezelfde inlichtingen verstrekken als de Belgische vennootschappen, behalve die welke om een welkdanige reden, geen belang opleveren voor het Belgische publiek.

Art. 18. — De bij dit artikel bedoelde vermeldingen hebben ten doel de persoonlijkheid en de bevoegdheden van hem die in een handelsinrichting over de handtekening beschikt, nader te bepalen.

Artikel 19 omschrijft nader de opdracht van de referendaris zoals deze hoger principieel werd bepaald.

Artikel 20 voorziet de vermelding van ambtswege van de veroordelingen wegens inbreuk op de regelen van de eerlijkheid, van de faillietverklaringen, van de veroordelingen wegens inbreuk op de artikelen 30 en 31 van deze wet.

Art. 21. — Bij dit artikel wordt de inschrijving ontzegd aan de vreemdeling die niet regelmatig werd gemachtigd om in België te verblijven.

Niet alleen wordt nader bepaald, dat de verblijfsvergunning vereist is, maar ook de machtiging om handelingen te doen, die door de wet als handelsdaden worden beschouwd, daar beide zaken onderscheiden zijn.

Artikel 22 regelt de procedure om de mededeling te verzekeren van de vereiste vermeldingen, wanneer door een handelsonderneming een of meer bijhuizen worden geopend in verschillende rechtsgebieden.

De bewijskracht van de inschrijving wordt bepaald bij artikel 23.

Art. 24. — Het vroegere artikel 10 schreef de vermelding voor van de inschrijving in het handelsregister op de handelsbescheiden en op het uitstalraam van de koopman.

Die verplichting wordt nog enigszins uitgebreid door artikel 24 dat eveneens de vermelding voorschrijft van de nationaliteit van de ingeschreven onderneming.

Artikelen 25 tot 28 hebben betrekking op de aanvullende inschrijvingen, op de termijn binnen welke de aanvullende inschrijving moet aangevraagd worden, en op de wijze waarop deze dient te geschieden.

Artikel 26 omschrijft het voorwerp van de aanvullende inschrijvingen en wijst de persoon aan die gelast is om ze te vragen.

Artikelen 27 en 28 sommen, bij wijze van voorbeeld, de gevallen op waarin een aanvullende inschrijving vereist is, hetzij ten verzoeken van de handelaar, hetzij ten verzoeken van de referendaris of van andere overheden.

Artikelen 29 tot 37 regelen de strafmaatregelen om de doelmatigheid te verzekeren van het middel tot openbaarmaking dat de wetgever van het handelsregister heeft willen maken.

Krachtens artikel 29 heeft een derde het recht om vóór

devant le tribunal la rectification d'une mention inexacte qui lui causerait un injuste préjudice.

Parmi les tiers auxquels la loi accorde cette faculté, il faut entendre les associations professionnelles ou interprofessionnelles disposant de la personnalité civile et groupant toutes personnes pouvant avoir un intérêt à voir réprimer l'infraction commise.

Art. 30. — A l'article 30, 2 sanctions civiles sont prévues : La première constitue une fin de non procéder qui se verra opposer d'office par le tribunal de commerce non immatriculé qui y aura porté une action.

Le second décrète l'inopposabilité aux tiers des mentions obligatoires omises ainsi que les mentions inexactes.

L'exercice du commerce sans immatriculation est sanctionné par une amende de 1.000 à 10.000 fr.

Cette pénalité importante n'est toutefois applicable que pour les infractions à l'article 6 de la présente loi, c'est-à-dire à l'exercice du commerce sans immatriculation.

Les infractions à l'article 7, c'est-à-dire l'inobservation des obligations de modifier éventuellement l'inscription déjà prise est moins fortement sanctionnée, le législateur voulant avant tout créer la publicité de la qualité de commerçant elle-même.

Si l'infraction est commise par un étranger non régulièrement autorisé à commercer en Belgique une peine d'emprisonnement sera prononcée.

Art. 32. — L'omission d'une sanction ou l'inexactitude d'une mention seront punies d'une amende de 26 à 1.000 fr.

L'infraction est doublée lorsque l'infraction a trait à l'omission de la mention obligatoire de condamnations pénales.

Outre ces sanctions pénales l'article 53 prévoit la privation du droit de vote et d'éligibilité pour les fonctions de magistrat consulaire.

Les décisions en matière correctionnelle ordonneront en outre la rectification de la mention obligatoire de la mention inexacte ou incomplète.

Art. 34. — L'omission volontaire du numéro de l'immatriculation sur des documents et aux endroits prescrits par la loi sera passible d'une amende de 26 à 1.000 francs.

La procédure de rigueur pour l'application de ces peines correctionnelles se trouve définie aux articles 36 et 37.

L'article 37 prévoit en outre la possibilité pour les associations professionnelles et interprofessionnelles de déposer plainte en vue de mettre en œuvre la recherche, la constatation et la répression des infractions à la présente loi.

Ces associations pourront également se constituer partie civile à condition de jouir de la personnalité civile.

Il est apparu indispensable d'accorder ce droit aux dites associations car les individus répugnent souvent à mettre en œuvre la justice surtout lorsqu'il s'agit de la mouvoir contre des personnes qui fréquemment habiteront la même localité que le plaignant et cela pour des mobiles relevant fréquemment de la concurrence commerciale.

A peine d'amettre que la présente législation reste souvent lettre morte il fallait prévoir que des instances désin-

de la rechtbank de verbetering te vragen van een onnauwkeurige vermelding die hem een onrechtvaardig nadeel zou berokkenen.

Onder de derden aan wie de wet dit recht toekent, dient men de beroepsverenigingen te verstaan die rechtspersoonlijkheid bezitten, en die alle personen groeperen, die er belang bij mochten hebben, dat de gepleegde overtreding wordt gestraft.

Artikel 30 voorziet twee burgerlijke sancties : de eerste is een grond tot niet in rechte optreden welke van rechtswege door de rechtbank van koophandel zal worden ingeroepen tegen de niet-ingeschreven handelaar die bij de rechtbank een vordering heeft ingesteld.

De tweede bepaalt dat de weggelaten verplichte vermeldingen, alsmede de onnauwkeurige vermeldingen niet tegenover derden kunnen gesteld worden.

Handeldrijven zonder inschrijving wordt gestraft met geldboete van 1.000 tot 10.000 frank.

Die zware straf is nochtans slechts toepasselijk op de inbreuken op artikel 6 van deze wet, met andere woorden, op handeldrijven zonder inschrijving.

De inbreuken op artikel 7, met andere woorden, op het niet-nakomen van de verplichtingen, om de reeds genomen inschrijving eventueel te wijzigen, worden niet zo zwaar gestraft, omdat de wetgever eerst en vooral de bekendmaking van de hoedanigheid van handelaar zelf beoogt.

Indien het misdrijf gepleegd wordt door een vreemdeling die geen regelmatige toelating heeft om in België te verblijven, zal gevangenisstraf worden uitgesproken.

Art. 32. — De weglating van een vermelding of de onjuistheid van een vermelding wordt gestraft met geldboete van 26 frank tot 1.000 frank.

De straf wordt verdubbeld wanneer het misdrijf betrekking heeft op de verplichte vermelding van strafrechtelijke veroordelingen.

Behalve die strafrechtelijke sancties, voorziet artikel 33 de beroving van het recht om te stemmen en om gekozen te worden tot het ambt van magistraat bij een Rechtbank van Koophandel.

juiste of onvolledige inschrijving.

De vrijwillige weglating van het inschrijvingsnummer op de bescheiden en op de door de wet voorgeschreven plaatsen zal strafbaar zijn met geldboete van 26 frank tot 1.000 frank.

De rechtspleging betreffende de toepassing van die correctionele straffen is bepaald in de artikelen 36 en 37.

Bij artikel 37 wordt bovendien ten gunste van de professionele en interprofessionele verenigingen de mogelijkheid voorzien, om een klacht in te dienen met het oog op het opsporen, de vaststelling en de beteugeling van de inbreuken op deze wet.

Dezelfde verenigingen kunnen ook als burgerlijke partij optreden, op voorwaarde dat zij rechtspersoonlijkheid genieten.

Het leek onontbeerlijk dit recht te verlenen aan bedoelde verenigingen, want de individuen nemen niet graag hun toevlucht tot het gerecht, vooral wanneer het gaat om tegen personen op te treden, die dikwijls in dezelfde plaats wonen als de klager; zij doen het niet graag om redenen die dikwijls verband houden met de handelsmededinging.

Om te voorkomen, dat deze wetgeving vaak dode letter zou blijven en om de wet te doen eerbiedigen, moet de

téressées et non entravées par des considérations personnelles puissent intervenir pour faire respecter la loi.

Ce soin doit être confié aussi aux associations professionnelles qu'aux groupements interprofessionnels.

En effet les premiers sont souvent inexistants dans les petites localités ou bien ne jouissent pas de la personnalité civile.

Il faut que dans ces cas les organisations interprofessionnelles puissent agir.

Elles doivent aussi pouvoir intervenir pour défendre leurs membres qui ne sont pas nécessairement membres d'une association professionnelle, ces dernières d'ailleurs n'existant pas dans toutes les professions.

Le système préconisé par la présente loi existe d'ailleurs en matière de chasse où le cercle Saint-Hubert possède le droit d'agir pour la répression des infractions dans ce domaine.

Art. 38. — Prévoit la procédure pour obtenir les extraits du registre.

Art. 39 et 40. — Concernent le régime fiscal privilégié auquel sont soumises les formalités d'exécution de la présente loi.

Le projet se termine par des dispositions transitoires.

Le Roi fixera par arrêté royal les délais endéans lesquels les inscriptions déjà prises devront être complétées pour devenir conformes aux nouvelles dispositions.

Un arrêté royal fixera également le délai endéans lequel les artisans qui jusqu'à présent n'étaient pas astreints à l'immatriculation et ont déjà commercé leurs affaires devront régulariser leur situation en s'inscrivant en conformité de la présente loi.

Il est en effet évident qu'un régime spécial et transitoire doit être créé pour ces personnes qui ne peuvent être astreintes du jour au lendemain, dès la parution de la loi, à être inscrite au registre du commerce et encore moins préalablement au début de leurs opérations commerciales puisque celles-ci sont déjà commencées.

tussenkomst worden voorzien van onpartijdige instellingen, waarvan de actie met belemmerd wordt door persoonlijke overwegingen.

Dit kan de opdracht zijn zowel van de professionele verenigingen als van de interprofessionele groeperingen.

Inderdaad, de eerstgenoemde bestaan dikwijls niet in de kleine localiteiten, ofwel bezitten zij geen rechtspersoonlijkheid.

In dergelijk geval moeten de interprofessionele verenigingen kunnen optreden.

Zij moeten ook kunnen optreden ten einde hun leden te verdedigen, die niet noodzakelijk lid zijn van een professionele vereniging, daar de professionele verenigingen niet in alle beroepen bestaan.

Het voorgestelde stelsel bestaat trouwens in zake jacht, waar de « Cercle Saint-Hubert » het recht heeft op te treden voor de beteugeling van de jachtmisdrijven.

Art. 38. — Bij dit artikel wordt de rechtspleging voor het bekomen van uittreksels uit de registers bepaald.

De artikelen 39 en 40 hebben betrekking op het bevoorrecht belastingsregime waaraan de uitvoeringsformaliteiten van deze wet zijn onderworpen.

De laatste bepalingen van het ontwerp zijn overgangsmaatregelen.

De Koning zal bij Koninklijk besluit de termijnen bepalen binnen welke de reeds genomen inschrijvingen zullen moeten aangevuld worden om met de nieuwe bepalingen overeen te stemmen.

Eveneens bij Koninklijk besluit zal de termijn worden vastgesteld binnen welke de ambachtslieden, die tot dusver tot de inschrijving niet waren verplicht en hun bedrijf reeds hadden aangevangen, hun toestand zullen moeten in orde brengen en zich overeenkomstig deze wet zullen moeten laten inschrijven.

Klaarblijkelijk moet immers een speciaal overgangsstelsel worden ingericht voor die personen, die niet van de dag van de bekendmaking van de wet kunnen worden gehouden in het handelsregister ingeschreven te zijn, en nog veel minder bij de aanvang van hun handelsverrichtingen, daar zij ze reeds hebben aangevangen.

J. DISCRY.

PROPOSITION DE LOI

portant modification des articles 1 et 2 de la loi du 15 décembre 1872 portant sur les titres 1 à 4 du code de commerce, la loi du 30 mai 1924 modifiée par la loi du 9 mars 1929 portant création du registre de commerce et l'article 3, 6° de la loi du 9 juillet 1926 organique des conseils de prud'hommes.

Article premier.

L'article premier de la loi du 15 décembre 1872 est remplacé par le texte « Sont commerçants ceux qui exercent des actes réputés commerciaux par la « Loi » et qui en font leur profession habituelle, principale ou accessoire ».

Art. 2.

L'article 2 de la loi du 15 décembre 1872 est complété par un alinéa final libellé comme suit : « Les actes ci-dessus

WETSVOORSTEL

tot wijziging van de artikelen 1 en 2 van de wet van 15 December 1872 betreffende de Titels 1 tot 4 van het Wetboek van Koophandel, van de wet van 30 Mei 1924, gewijzigd door de wet van 9 Maart 1929 op het Handelsregister, en van artikel 3, 6°, van de wet van 9 Juli 1926 op de Werkrechtersraden.

Eerste artikel.

Het eerste artikel der wet van 15 December 1872 wordt vervangen door de tekst « Koopman is hij, die daden uitoefent, bij de wet als daden van koophandel geacht, en die daarvan zijn gewoon, hoofd- of bijberoep maakt. »

Art. 2.

Artikel 2 der wet van 15 December 1872 wordt aangevuld met een laatste lid, dat luidt als volgt : « Voorbe-

seront également réputés commerciaux lorsqu'ils sont exercés par un artisan ou en général par tous ceux qui les accomplissent pour leur propre compte soit seuls, soit assistés seulement de membres de leur famille habitant avec eux. »

Art. 3.

Le numéro de l'article 3 de la loi du 9 juillet 1936 organique des conseils de prud'homme est supprimé.

Art. 4.

Il est tenu au greffe de chaque tribunal de commerce et du tribunal civil exerçant la juridiction consulaire un registre de commerce.

Art. 5.

Le référendaire du tribunal de commerce ou le greffier du tribunal civil en tenant lieu sont chargés de tenir le registre prévu à l'article 4.

Art. 6.

Toute personne physique ou morale belge ou étrangère qui voudra faire de l'exercice d'actes réputés commerciaux par la loi sa profession principale ou accessoire sera tenue de s'inscrire au préalable au registre de commerce. Seront toujours présumés jusqu'à preuve contraire avoir été accomplis dans le cadre de l'exercice d'une profession principale ou accessoire les actes de commerce suivants :

Achat pour revendre des denrées et marchandises soit en nature, soit après les avoir travaillées et mises en œuvre.

Vente de marchandises neuves.

Toute entreprise de manufacture ou d'usine de travaux publics et privés, de commission de transport par eau et par terre.

Toutes opérations de Banque publique.

Toute opération de banque, change ou courtage.

Devront être portées au registre de commerce les mentions prescrites par la présente loi.

Art. 7.

Sous peine de sanctions prévues à l'article 31 et suivants de la présente loi, immatriculation doit être requise dans les deux mois de la mise en exploitation d'une succursale ou agence.

Art. 8.

L'immatriculation au registre de commerce doit être requise à la diligence des commerçants eux-mêmes lorsqu'il s'agit de personnes physiques, et par les personnes physiques ayant qualité pour les représenter vis-à-vis des tiers lorsqu'il s'agit de personnes morales.

Art. 9.

L'immatriculation s'effectue aux Greffes des tribunaux de commerce ou des tribunaux civils exerçant la juridiction consulaire, dans le ressort desquels sont situés les divers établissements du requérant.

Art. 10.

La déclaration aux fins d'immatriculation est faite en deux exemplaires datés et signés par les requérants ou leurs

doelde daden worden eveneens geacht daden van koophandel te zijn, wanneer zij door een ambachtsman worden uitgeoefend of over het algemeen door al wie ze voor eigen rekening verricht, hetzij alleen, hetzij slechts bijgestaan door inwonende gezinsleden. »

Art. 3.

Het nummer 6 van artikel 3 der wet van 9 Juli 1926 op de Werkrechtersraden wordt weggelaten.

Art. 4.

Op de griffie van elke Rechtbank van Koophandel of van elke Burgerlijke Rechtbank, met rechtsmacht in handelszaken, wordt een « Handelsregister » gehouden.

Art. 5.

De referendaris van de Rechtbank van Koophandel of de griffier van de in de plaats gestelde Burgerlijke Rechtbank is belast met het bijhouden van het in artikel 4 voorziene register.

Art. 6.

Elke Belgische of buitenlandse, natuurlijke of rechtspersoon, die zijn hoofd- of bijberoep wil maken van de uitoefening van daden, die door de wet geacht worden daden van koophandel te zijn, wordt verplicht zich vooraf in het handelsregister te laten inschrijven. Volgende daden van koophandel worden, tot het tegenbewijs, geacht in het raam van de uitoefening van een hoofd- of bijberoep verricht te zijn geweest :

Aankoop met het oog op wederverkopen van waren en koopwaren, hetzij in natura, hetzij na ze te hebben bewerkt en verwerkt.

Verkoop van nieuwe koopwaren.

Elke onderneming van manufacture of van nijverheid, van openbare en private werken, van commissie van vervoer te land en te water.

Al de verrichtingen van openbare banken.

Elke bank-, wissel- of makelaarsverrichting.

De bij deze wet bepaalde vermeldingen moeten in het handelsregister worden ingeschreven.

Art. 7.

Op straffe van sancties, zoals bepaald in artikel 31 en volgende van deze wet, moet de inschrijving worden aangevraagd binnen twee maanden van het in bedrijf nemen af van een filiale of van een bijkantoor.

Art. 8.

De inschrijving in het Handelsregister moet worden verzocht ter benaarstiging van de kooplieden zelf, wanneer het natuurlijke personen geldt, en door natuurlijke personen die bevoegd zijn om ze tegenover derden te vertegenwoordigen, wanneer het rechtspersonen geldt.

Art. 9.

De inschrijving geschiedt bij de Griffies van de rechtbanken van koophandel of van de burgerlijke rechtbanken met rechtsmacht in handelszaken van het rechtsgebied waar de verschillende inrichtingen van de aanvrager zijn gevestigd.

Art. 10.

De aangifte tot inschrijving geschiedt in drie exemplaren, is gedagtekend en ondertekend door de aanvragers of

mandataires. Après avoir procédé à l'immatriculation du requérant le greffier lui délivrera une carte spéciale revêtue du sceau du greffe et mentionnant les nom, prénoms et domicile du requérant, le numéro et la date de son immatriculation, les actes commerciaux pour l'exercice desquels a été requise ainsi que le cas échéant l'adresse du siège d'exploitation, ou de ses succursales s'ils sont distincts du domicile. Cette carte devra être modifiée dans tous les cas où l'immatriculation elle-même subirait des modifications.

Art. 11.

La déclaration des commerçants belges ou étrangers personnes physiques, ayant leur principal établissement en Belgique mentionne :

1° les nom, prénoms, sexe, profession et domicile du requérant;

2° les lieu et date de naissance;

3° sa nationalité au cas où celle-ci aurait été acquise par un fait postérieur à sa naissance, le requérant précisera le mode et la date d'acquisition;

4° la date du début de ses opérations commerciales et la dénomination sous laquelle il exerce le commerce.

5° la nature de toutes les activités commerciales exercées par le requérant tant actuellement qu'antérieurement dans les autres ressorts du pays, dans la colonie et à l'étranger avec l'indication des sièges principaux, établissements, où ses activités ont été exercées;

6° le siège du principal établissement du requérant et éventuellement de ses succursales en Belgique et à l'étranger;

7° le régime matrimonial du requérant qui, en cas d'existence d'un contrat de mariage dérogeant de la communauté légale, devra justifier de l'accomplissement des formalités édictées par les articles 76, 10°, du code civil et 12 de la loi du 15 décembre 1872.

8° l'indication exacte et sincère :

a) des condamnations et interdictions encourues du chef des infractions prévues aux articles 18, 19, 29, 30, 31 et 32 de la présente loi;

b) des jugements ou arrêts dont le requérant aurait été l'objet dans le passé en matière de faillite, concordat, sursis de paiement tels qu'ils sont précisés à l'article 29, 4°;

9° la date de l'autorisation de faire le commerce s'il s'agit d'un mineur ou d'une femme mariée. Cette mention devra également être inscrite au registre du commerce du mari s'il est lui-même commerçant;

10° les marques de commerce ou de fabrique qu'il a fait déposer et dont il use en Belgique avec, éventuellement, les lieu, date et numéro du dépôt, la nature des dessins, modèles industriels déposés ou exploités par lui en Belgique avec les lieu et date du dépôt, les numéros et date des brevets belges ou étrangers accordés, acquis ou exploités par lui;

11° les hypothèques légales grevant les biens du tuteur, du mari et de l'administrateur provisoire;

12° en cas d'indivision, la déclaration devra porter :

a) à l'égard des copropriétaires exerçant effectivement le commerce, toutes les mentions indiquées ci-dessus, ainsi que leurs parts respectives dans l'indivision;

b) à l'égard des copropriétaires n'exerçant pas le commerce, les mentions inscrites aux paragraphes 1, 2 et 3 du présent article.

hun gevolgmachtigden. Na de aanvrager te hebben ingeschreven levert de griffier hem een speciale kaart af, voorzien van de stempel van de griffie en van de vermelding van naam, voornamen en woonplaats van de aanvrager, nummer en dag van zijn inschrijving, handelsverrichtingen voor de uitoefening waarvan de inschrijving werd aangevraagd, alsmede bij voorkomend geval het adres van de bedrijfszetel, of van de bijhuizen er van, ingeval zij onderscheiden zijn van de woonplaats. Deze kaart moet worden gewijzigd telkens als de inschrijving zelf wijzigingen ondergaat.

Art. 11.

De aangifte van de Belgische of buitenlandse kooplieden, natuurlijke personen, die hun hoofdinrichting in België hebben, vermeldt :

1° naam, voornamen, kunne, beroep en woonplaats van de aanvrager;

2° de plaats en datum van zijn geboorte;

3° zijn nationaliteit; ingeval hij deze mocht hebben verkregen door een feit dat zich na zijn geboorte voordeed, zal de aanvrager de wijze en de datum van de verwerving nader bepalen;

4° de aanvangsdatum van de handelsverrichtingen en de handelsnaam waaronder de handel wordt gedreven;

5° de aard van al de door de aanvrager uitgeoefende handelsbedrijvigheden, zowel nu als vroeger, in de andere gebieden van het land, in de kolonie en in het buitenland, met aanduiding van de zetels van de hoofdinrichtingen waar zijn bedrijvigheden zijn of werden uitgeoefend;

6° de zetel van de hoofdinrichting van de aanvrager en, eventueel, van zijn filialen of bijkantoren gevestigd in België en in het buitenland;

7° het huwelijksvermogenstelsel van de aanvrager die, in geval van bestaan van een huwelijkscontract waarbij van de wettelijke gemeenschap wordt afgeweken, moet doen blijken, dat de door artikel 76, 10°, van het Burgerlijk Wetboek en 12 van de wet van 15 December 1872 voorgeschreven formaliteiten vervuld werden;

8° de juiste en oprechte vermelding van :

a) de veroordelingen en ontzettingen opgelopen wegens misdrijven voorz en b) art. 18, 19, 29, 30, 31, 32 van deze wet;

b) de vonnissen of arresten waarvan de aanvrager vroeger het voorwerp mocht zijn geweest in zake faillissement, gerechtelijk akkoord, uitstel van betaling, zoals bepaald in artikel 29, 4°;

9° de datum van de machtiging om handel te drijven, indien het een minderjarige of een gehuwde vrouw geldt. Deze vermelding moet ook in het handelsregister van de echtgenoot worden ingeschreven zo hij zelf koopman is;

10° de handels- en fabrieksmerken die hij heeft laten deponeren en die hij in België gebruikt met, eventueel, plaats, datum en nummer van de neerlegging; de aard der door hem in België gedeponeerde of geëxploiteerde nijverheidstekeningen met plaats en datum van de neerlegging; nummer en datum van de verleende Belgische of vreemde octrooiën, door hem verworven of geëxploiteerd;

11° de wettelijke hypotheken die het vermogen van de voogd, van de echtgenoot en van de voorlopige bewindvoerder bezwaren;

12° bij onverdeeldheid, moet de aangifte vermelden :

a) ten opzichte van de medeëigenaars die werkelijk de handel uitoefenen, al de hoger aangeduide vermeldingen, alsook hun respectieve aandelen in de onverdeeldheid;

b) ten opzichte van de medeëigenaars die geen handel drijven, de meldingen opgenomen in paragrafen 1, 2 en 3 van dit artikel.

Art. 12.

La déclaration des commerçants belges ou étrangers ayant leur principal établissement à l'étranger, et ouvrant en Belgique une ou plusieurs succursales ou agences, mentionne toutes les indications prescrites à l'article 11.

Art. 13.

La déclaration des sociétés de commerce belge mentionnera :

1° les nom, prénoms, profession, sexe, domicile, les date et lieu de naissance, la nationalité avec les indications prescrites au 3° de l'article 11.

a) de ses administrateurs, gérants, gouverneurs, directeurs, régents, commissaires, censeurs, réviseurs et, d'une manière générale, toutes les personnes remplissant des fonctions analogues;

b) des associés en nom collectif et des associés commandités des sociétés en commandite simple;

2° la raison sociale ou la dénomination particulière de la société, son siège et la date à laquelle elle a commencé ses opérations en Belgique;

3° l'objet de la société;

4° l'adresse de l'établissement principal et des succursales ou agences tant en Belgique qu'à l'étranger;

5° les nom, prénoms, profession, domicile des personnes disposant de la signature sociale, la date et le lieu de leur naissance, leur nationalité avec les indications prescrites au 3° de l'article 11;

6° la date et le numéro du *Moniteur* dans les annexes duquel les actes constitutifs et modificatifs de la société ont été publiés;

7° la nature et le siège des activités commerciales ou industrielles exercées, tant antérieurement que dans le présent, par la requérante, dans le pays ou à l'étranger;

8° les énonciations prescrites au paragraphe 8 b) et 11 de l'article 11.

Art. 14.

Si la requérante est une société en nom collectif, la déclaration devra porter en outre :

1° l'époque où la société commence et celle où elle finit;

2° à l'égard de chaque associé, ce qui est prescrit à l'article 11, paragraphes 9, 10 et 11, et leur régime matrimonial.

Art. 15.

Si la requérante est une société en commandite simple, la déclaration mentionnera en outre :

1° à l'égard de chaque associé commandité ce qui est prescrit à l'article 11, paragraphes 9, 10, 11;

2° le montant ou la nature de l'apport effectué et celui de l'apport promis par les commanditaires.

S'il s'agit d'une société en commandite par actions, seront déclarés en outre :

1° à l'égard des associés responsables, ce qui est prescrit au 1° du présent article;

2° à l'égard du capital commanditaire, ce qui est stipulé au 1° et 2° de l'article 16 ci-après.

Art. 12.

De aangifte van de Belgische of buitenlandse handelaars die hun hoofdinrichting in het buitenland hebben en die in België een of meer filialen of bijkantoren openen, vermeldt al de in artikel 11 bepaalde gegevens.

Art. 13.

De aangifte van de Belgische handelsvennootschappen vermeldt :

1° naam, voornamen, beroep, kunne, woonplaats, geboorteplaats en -datum, de nationaliteit met aanduiding van de in 3° van artikel 11 bepaalde aanduidingen;

a) van hun beheerders, zaakvoerders, gouverneurs, bestuurders, regenten, commissarissen, censors, revisors en in 't algemeen al de personen die gelijkaardige functies uitoefenen;

b) van de vennoten onder gemeenschappelijke naam en van de vennoten bij wijze van geldschieting van de vennootschappen bij wijze van eenvoudige geldschieting;

2° de handelsnaam of de bijzondere benaming van de vennootschap, haar zetel en de datum waarop zij haar verichtingen in België heeft aangevangen;

3° het doel van de vennootschap;

4° het adres van de hoofdinrichting en van de filialen of bijkantoren, zowel in België als in het buitenland;

5° naam, voornamen, beroep, woonplaats, van de personen die gemachtigd zijn om namens de vennootschap te tekenen, hun geboorteplaats en -datum, hun nationaliteit met de in 3° van artikel 11 voorziene aanduidingen;

6° de datum en het nummer van het *Staatsblad* in welks bijlagen de akten betreffende de oprichting en de wijziging van de vennootschap werden bekendgemaakt;

7° de aard en de zetel van de handels- of nijverheidsverrichtingen vroeger zowel als nu door de aanzoekende vennootschap in of buiten het land uitgeoefend;

8° de meldingen voorzien in paragrafen 8, b) en 11 van artikel 11.

Art. 14.

Indien de aanvrager een vennootschap onder gemeenschappelijke naam is, moet de aangifte bovendien vermelden :

1° het tijdstip waarop de vennootschap een aanvang neemt en dat waarop zij eindigt;

2° ten opzichte van elk vennoot, hetgeen wordt voorgeschreven in artikel 11, paragrafen 9, 10 en 11, en hun huwelijksvermogenstelsel.

Art. 15.

Indien de aanvrager een vennootschap is bij wijze van eenvoudige geldschieting, vermeldt de aangifte bovendien :

1° voor ieder vennoot, hetgeen wordt voorgeschreven bij artikel 11, paragrafen 9, 10 en 11;

2° het bedrag of de aard van de gedane inbreng en dit van de door de stille vennoten toegezegde inbreng.

Indien het een vennootschap bij wijze van geldschieting op aandelen betreft, moet bovendien worden aangegeven :

1° voor de verantwoordelijke vennoten, hetgeen hoger in 1° van dit artikel wordt voorgeschreven;

2° wat betreft het voorgesloten kapitaal, hetgeen wordt bepaald in 1° en 2° van artikel 16 hierna.

Art. 16.

Si la requérante est une société anonyme ou une société de personnes à responsabilité limitée, devront être déclarés en outre :

1° le montant du capital, le nombre et la valeur des actions qui le représente;

2° lorsque le capital n'est pas entièrement libéré, les nom, prénoms et domiciles des possesseurs d'actions non libérées avec en outre la mention du nombre d'actions détenues par chacun d'eux et du montant versé sur ces dernières.

Art. 17.

La déclaration des sociétés de commerce étrangères ouvrant en Belgique une ou plusieurs succursales ou agences mentionnera les indications prescrites à l'article 11, paragraphe 6, à l'article 13, paragraphe 8, à l'article 19, ainsi que selon la forme de la société celles portées à l'un des articles 14, 15 et 16, la requérante joindra à chacun des exemplaires prévus à l'article 10 un certificat de coutume rédigé dans la forme prescrite par la loi ou par l'usage en vigueur dans le pays où son siège social est situé. Ce certificat, éventuellement traduit et certifié comme il est dit ci-dessus, énoncera de la manière la plus précise le régime juridique de responsabilité envers les tiers qui découle légalement de la forme adoptée par la société requérante.

Art. 18.

Pour toute personne qui dispose de la signature sociale soit comme fondé de pouvoir, soit pour une autre cause, la déclaration comportera tout ce qui est prescrit à l'article 11, par. 1, 2, 3 et 8, ainsi que l'indication précise de ses pouvoirs devront faire l'objet d'inscriptions complémentaires.

Art. 19.

Le référendaire ou le greffier sont tenus de procéder à l'inscription des déclarations déposées et ne peuvent refuser cette inscription que dans le cas où les déclarations ne contiendraient pas toutes les mentions prescrites par la loi.

Art. 20.

Seront mentionnés au registre du commerce, dans le mois de leur date et à la suite de l'immatriculation, à la diligence du référendaire ou du greffier du tribunal ou de la cour qui les ont rendus :

1° les jugements définitifs qui condamnent le commerçant immatriculé à une peine privative de liberté de trois mois au moins, même conditionnelle, comme auteur ou complice d'une des infractions suivantes :

- a) tromperie sur la nature ou l'origine, l'identité, la qualité, le volume, le poids ou la mesure de la chose vendue;
- b) falsification de denrées alimentaires;
- c) fausse monnaie;
- d) falsification ou contrefaçon des effets publics, des actions ou obligations, coupons d'intérêt ou billets autorisés par la loi;
- e) contrefaçon ou falsification de sceaux, timbres, poinçons et marques;

Art. 16.

Indien de aanvrager een naamloze vennootschap of een personenvennootschap met beperkte aansprakelijkheid is, moet bovendien worden aangegeven :

1° het bedrag van het kapitaal, het aantal en de waarde van de aandelen waaruit het bestaat;

2° wanneer het kapitaal niet geheel is volgestort, naam, voornamen en woonplaats van de bezitters van niet volgestorte aandelen met, bovendien, melding van het aantal aandelen in ieders bezit, en van het op deze aandelen gestorte bedrag.

Art. 17.

De aangifte van de buitenlandse vennootschappen die in België één of meer filialen of bijkantoren openen vermeldt de aanduidingen zoals bepaald in artikel 11, paragraaf 6, in artikel 13, paragraaf 8, in artikel 19, alsook naargelang van de vorm van de vennootschap, diegene die voorkomen in een van artikelen 14, 15 en 16; de aanvrager voegt bij ieder der in artikel 10 voorziene exemplaren een gewoontegetuigschrift opgemaakt in de vorm voorgeschreven door de wet of door het gebruik geldend in het land waar zijn maatschappelijke zetel is gevestigd. Dit getuigschrift, eventueel vertaald en gewaarmerkt zoals hoger gezegd, zal op de nauwkeurigste wijze melding maken van het rechtsregime in zake verantwoordelijkheid tegenover derden die wettelijk voortvloeit uit de door de aanvragerde vennootschap aangenomen vorm.

Art. 18.

Voor ieder persoon die namens de vennootschap mag tekenen, hetzij als procuratiehouder, hetzij om een andere reden, behelst de aangifte al wat in artikel 11, paragrafen 1, 2, 3 en 8, wordt voorgeschreven, alsook de juiste aanduiding van die volmachten. De latere beperkingen of intrekkingen van machtigingen moeten het voorwerp uitmaken van aanvullende inschrijvingen.

Art. 19.

De referendaris of griffier is gehouden de gedeponeerde aangiften in te schrijven en mag die inschrijving slechts weigeren ingeval de aangiften niet al de door de wet voorgeschreven meldingen bevatten.

Art. 20.

Worden, binnen de maand na hun datum en achteraan de inschrijving, in het Handelsregister vermeld, ter benaardstiging van de referendaris of van de griffier van de Rechtbank of van het Hof die ze hebben gewezen :

1° de gewijsde vonnissen die de ingeschreven handelaar veroordelen tot een, zelfs voorwaardelijke, vrijheidsstraf van ten minste drie maanden, als dader of medeplichtige van een der volgende misdrijven :

- a) bedrog betreffende de aard of de oorsprong, de identiteit, de hoedanigheid, het volume, het gewicht of de maat van de verkochte zaak;
- b) vervalsing van eetwaren;
- c) valse munt;
- d) vervalsing of namaking van de openbare effecten, aandelen of obligatiën, rentecoupons of bij de wet toegelaten biljetten;
- e) namaking of vervalsing van stempels, zegels, keurijzers en merken;

f) vol, extorsion, détournement ou abus de confiance, escroquerie;

g) banqueroute, simple ou frauduleuse, circulation fictive d'effets de commerce, ou infraction aux dispositions sur la provision des chèques et autres titres de paiement;

h) les condamnations correctionnelles du chef de concurrence déloyale, ou rendues en application de l'arrêté royal n° 55 du 25 décembre 1934;

2° les jugements déclaratifs de faillite et dont les condamnés ont été déclarés inexcusables sur l'assemblée des créanciers prévue à l'article 533, par. 4, de la loi du 18 avril 1851.;

3° les jugements de condamnation rendus en vertu des articles 30 ou 31 de la présente loi.

Le tout sans préjudice des dispositions de l'arrêté royal n° 22 du 24 octobre 1934, portant interdiction pour certains condamnés et pour les faillis de participer à l'administration et à la surveillance des sociétés coopératives et des unions de crédit, etc...

La mention des jugements prévue ci-avant sera maintenue pendant une durée de cinq ans, qui prend cours le jour de leur prononcé. Elle sera rayée, à l'expiration de ce délai, à la demande du commerçant intéressé.

Art. 21.

Ne peuvent être immatriculés les étrangers non régulièrement autorisés à séjourner dans le royaume et à y exercer des actes réputés commerciaux par la loi.

Art. 22.

Si le commerçant ou la société de commerce ouvrent une ou plusieurs succursales ou agences dans des ressorts différents, le greffe qui a reçu l'immatriculation de la succursale ou de l'agence en informe dans les trois jours le greffe du principal établissement. Le greffe du principal établissement informe à son tour dans le même délai les greffes des différentes juridictions dans les ressorts desquelles sont situées les succursales ou agences ouvertes antérieurement.

Art. 23.

L'immatriculation au registre du commerce fait foi jusqu'à preuve contraire de la qualité de commerçant du déclarant tout en sa faveur qu'au profit des tiers.

Art. 24.

Tous les actes, factures, bilans, baux, annonces et autres documents émanés de commerçants ou de sociétés de commerce, tous les effets de commerce créés par eux, tous actes et publications faits à leur requête, porteront en toutes lettres ou en abréviation la mention « Registre du Commerce » ou « Handelsregister », R. C. ou « H. R. », suivie de l'indication du numéro et du siège du tribunal où l'immatriculation a été demandée.

Les sociétés étrangères et les personnes étrangères inscrites au registre du commerce seront en outre tenues de mentionner le numéro de leur carte professionnelle sur ces pièces et documents.

Tout établissement commercial, permanent ou non, et tous véhicules à usage exclusivement commercial devront porter

f) diefstal, afpersing, verduistering of misbruik van vertrouwen, oplichting;

g) eenvoudige of bedrieglijke bankbreuk, fictieve omloop van handelseffecten, of overtreding van de bepalingen op de dekking van de checks en andere betalingseffecten;

h) de correctionele veroordelingen uit hoofde van oneerlijke mededinging, of gewezen bij toepassing van het Koninklijk besluit n° 55 van 25 December 1934;

2° de vonnissen houdende faillietverklaring en waarbij de veroordeelden door de in artikel 533, paragraaf 4 van de wet van 18 April 1851 voorziene vergadering der schuldeisers niet te verontschuldigen werden verklaard;

3° de vonnissen van veroordeling gewezen krachtens artikel 30 of 31 van deze wet.

Dit alles onverminderd de beschikkingen van het Koninklijk besluit n° 22 van 24 October 1934, houdende verbod, ten opzichte van sommige veroordeelden en van de gefailleerden, om deel te nemen aan het beheer van en het toezicht over de vennootschappen op aandelen, de coöperatieve vennootschappen en de credietverenigingen, enz.

Voorbedoelde vermelding van vonnissen wordt tijdens vijf jaar gehandhaafd, met ingang op de dag van de uitspraak er van. Zij wordt op verzoek van de belanghebbende koopman doorgehaald bij het verstrijken van die termijn.

Art. 21.

Kunnen niet worden ingeschreven, de vreemdelingen die niet op regelmatige wijze werden gemachtigd om in het Rijk te verblijven en er daden, door de wet daden van koophandel genoemd, uit te oefenen.

Art. 22.

Indien de handelaar of de handelsvennootschap één of meer filialen of bijkantoren in verscheidene rechtsgebieden opent, geeft de griffie die de inschrijving van de filiale of van het bijkantoor heeft ontvangen, binnen drie dagen, kennis er van aan de griffie van de hoofdinstelling. De griffie van de hoofdinstelling verwittigt op haar beurt binnen dezelfde termijn de griffies van de verschillende rechtsmachten in welker rechtsgebied de vroeger geopende filialen of bijkantoren gelegen zijn.

Art. 23.

De inschrijving in het Handelsregister is rechtsgeldig tot levering van het tegenbewijs van de hoedanigheid van koopman van de aangever, zowel te zijnen voordele als ten voordele van derden.

Art. 24.

Al de akten, facturen, balansen, huurovereenkomsten, aankondigingen en andere stukken uitgegaan van kooplieden of van handelsvennootschappen, alle door hen uitgegeven handelseffecten, alle op hun verzoek opgemaakte akten en gedane bekendmakingen, dragen voluit of afgekort de vermelding « Handelsregister » of « Registre du Commerce », H. R. of R. C., gevolgd door de aanduiding van het nummer en van de Zetel van de Rechtbank waar de inschrijving werd aangevraagd.

De in het Handelsregister ingeschreven buitenlandse vennootschappen en buitenlandse personen zijn, bovendien, gehouden het nummer van hun beroepskaart op die stukken en bescheiden te vermelden.

Iedere, al dan niet bestendige, handelsinrichting en alle voertuigen uitsluitend voor handelsverbruik bestemd die-

de façon apparente l'indication du numéro et du lieu de l'immatriculation de l'exploitant au registre du commerce.

Art. 25.

Toutes les inscriptions complémentaires doivent être déposées dans les deux mois à partir de la date des faits ou actes qui y sont soumis. Le délai court, pour les actes à publier au *Moniteur*, à dater de leur publication, et pour les jugements et arrêts, à partir du jour où ils sont coulés en force de chose jugée.

Les déclarations visées aux articles 24 et 25 doivent être déposées en deux exemplaires au greffe du tribunal. Elles reproduiront le numéro de l'immatriculation et, en outre, la cause de l'inscription, les mentions portées pour les commerçants à l'article 11, par. 1, 4 et 8, pour les sociétés de commerce, à l'article 13, par. 2 et 4.

Art. 26.

Tout changement intervenu dans le statut personnel du commerçant, la nature de son commerce, ainsi que toute modification aux situations dont les articles précédents prescrivent la déclaration, toute ouverture, tout transfert, toute cession ou cessation de l'établissement, succursale ou agence doivent être déclarés dans les 2 mois par les personnes qui avaient l'obligation de requérir l'inscription première ou par leurs ayants droit.

Art. 27.

Doivent faire l'objet d'une inscription complémentaire au registre du commerce :

1° l'acte rétablissant la communauté dissoute par la séparation de corps ou de biens prévue à l'article 1451 du code civil;

2° la mention de l'acte constatant l'achat de machines et appareils employés dans les établissements industriels pour lesquels, en application de la loi du 27 juillet 1934, le vendeur aurait requis l'inscription de son privilège. L'inscription complémentaire sera faite à la diligence du référendaire ou greffier sous immatriculation de l'acheteur;

3° les actes ou jugements portant radiation des hypothèques légales grevant les biens du teur, du mari ou de l'administrateur provisoire;

4° les indications portées à l'article 11, par. 10, en matière de marques de fabrique ou de commerce, de dessins et modèles industriels, ainsi que de brevets, à la requête du commerçant.

S'il s'agit d'une inscription complémentaire se rapportant soit à un nouveau brevet belge soit à la cession d'un brevet ou à l'octroi d'une licence de brevet belge, le délai de deux mois fixé par l'article 25 commence à courir :

a) pour le nouveau brevet, à partir du jour où le titulaire aura reçu connaissance du numéro et de la date de la délivrance du brevet;

b) pour la cession, à partir du jour où celle-ci aura fait l'objet d'une publication au recueil des brevets;

c) pour la licence, à partir de la date de l'acte authentique ou sous seing privé qui constate l'octroi de la licence.

nen op zichtbare wijze de aanduiding van het nummer en van de plaats der inschrijving van de exploitant in het Handelsregister te dragen.

Art. 25.

Alle aanvullende inschrijvingen dienen te worden gevorderd binnen twee maanden na de datum van de handelingen of akten die aan de inschrijving onderworpen zijn. De termijn loopt, voor de in het *Staatsblad* te publiceren akten, van de dag af waarop zij worden bekendgemaakt en, voor de vonnissen en arresten, van de dag af waarop zij in kracht van gewijsde zijn gegaan.

De in artikelen 24 en 25 bedoelde aangiften dienen in duplo ter griffie van de rechtbank te worden gedeponneerd. Zij vermelden het inschrijvingsnummer en, bovendien, de reden van de inschrijving, de voor de handelaars in artikel 11, paragrafen 1, 4 en 8, en de voor de handelsvennootschappen in artikel 13, paragrafen 2 en 4, bepaalde vermeldingen.

Art. 26.

Iedere wijziging in het persoonlijk statuut van de koopman, in de aard van zijn handel, alsmede iedere wijziging in de toestanden waarvan voorgaande artikelen de aangifte voorschrijven, iedere opening, iedere overdracht, iedere afstand of sluiting van de inrichting, de filiale of het bijkantoor, dient, door de personen die verplicht waren de eerste inschrijving aan te vragen of door hun rechthebbenden, binnen twee maanden te worden aangegeven.

Art. 27.

Dienen het voorwerp uit te maken van een aanvullende inschrijving in het handelsregister :

1° de akte waarbij de door de in artikel 1451 van het Burgerlijk Wetboek voorziene scheiding van tafel en bed of van goederen ontbonden gemeenschap wordt hersteld;

2° de vermelding van de akte waarbij de aankoop wordt vastgesteld van in de nijverheidsinrichtingen gebruikte machines en toestellen voor welke de verkoper, bij toepassing van de wet van 27 Juli 1934, de inschrijving van zijn voorrecht zou gevorderd hebben. De aanvullende inschrijving geschiedt ter benaerstiging van de referendaris of van de griffier, onder de inschrijving van de koper;

3° de akten en vonnissen houdende doorhaling van de wettelijke hypotheek, die het vermogen van de voogd, van de echtgenoot of van de voorlopige bewindvoerder bezwaren;

4° de in artikel 11, paragraaf 10, vermelde aanduidingen in zake fabrieks- of handelsmerken, nijverheidstekeningen en -modellen, alsmede octrooien, op verzoek van de koopman.

Wanneer het gaat over een aanvullende inschrijving die betrekking heeft hetzij op een nieuw Belgisch octrooi, hetzij op de afstand van een octrooi of op het verlenen van een Belgische octrooivergunning, begint de bij artikel 25 vastgestelde termijn van twee maanden te lopen :

a) voor het nieuw octrooi, van de dag af waarop de titularis kennis gekregen heeft van het nummer en van de datum van aflevering van het octrooi;

b) voor de afstand, van de dag af waarop deze het voorwerp uitmaakt van een bekendmaking in het register der octrooien;

c) voor de vergunning, van de datum van de authentieke of onderhandse akte af waarbij het verlenen van de vergunning wordt vastgesteld.

Art. 28.

Doivent également faire l'objet d'une inscription complémentaire les jugements et arrêts :

1° portant rectification soit de l'identité de toute personne inscrite au registre du commerce, soit de la désignation de la raison ou de la dénomination de la société, soit de toute autre mention figurant au dit registre;

2° portant interdiction ou mise sous conseil judiciaire du commerçant et prononçant la mainlevée de ces mesures, portant déclaration d'absence;

3° prononçant le divorce, la séparation de corps ou de la séparation de biens des commerçants, fera également l'objet d'une inscription, la requête introductive de ces procédures, dans les deux mois de sa date;

4° désignant un administrateur provisoire ou un séquestre;

5° tenant lieu de déclaration de cession de cessation de commerce;

6° déclaratifs de faillite, de clôture des opérations de la faillite par liquidation ou par défaut ou insuffisance d'actif, rapport de déclaration de faillite, de réouverture de faillite, d'excusabilité ou d'inexcusabilité, de réhabilitation;

8° qui accordent, prorogent ou révoquent un sursis de paiement;

9° portant condamnation du chef des infractions visées aux articles 30, 31, 32 de la présente loi;

10° prononçant la dissolution ou la nullité des sociétés commerciales.

Ces inscriptions se feront à la diligence du référendaire pour les décisions rendues par les tribunaux de commerce et du greffier du tribunal ou de la cour pour celles qui émanent des tribunaux de première instance et des cours d'appel.

Par dérogation à l'article 24 de la loi du 15 mai 1922, les mesures ci-dessus prévues prises à l'égard des mineurs émancipés pour le commerce seront portées au registre du commerce.

Art. 29.

Les tiers peuvent obtenir le redressement ou la suppression de toute mention inexacte qui leur cause injustement préjudice. L'action en rectification est portée devant le tribunal du lieu de l'immatriculation principale.

Le référendaire ou le greffier des juridictions ayant prononcé le jugement ou l'arrêt portant la rectification notifie cette décision, après qu'elle est coulé en force de chose jugée, au référendaire du tribunal dans le ressort duquel est situé le principal établissement. Celui-ci procède d'office à une inscription complémentaire.

Art. 30.

Sera non recevable devant le tribunal de commerce ou le tribunal siégeant consulairement lorsqu'elle trouve sa cause dans un acte de commerce, toute action principale, reconventionnelle ou en intervention intentée par un commerçant ou par un commerce qui, ayant en Belgique un établissement, une succursale ou une agence quelconque n'a pas

Art. 28.

Dienen eveneens het voorwerp uit te maken van een aanvullende inschrijving, de vonnissen en arresten :

1° houdende verbetering hetzij van de identiteit van ieder in het Handelsregister ingeschreven persoon, hetzij van de aanduiding van de naam of van de benaming van de vennootschap, hetzij van iedere andere in genoemd register voorkomende vermelding;

2° houdende ontzetting van zijn rechten of het onder curatele stellen van de koopman en waarbij de opheffing van die maatregelen wordt uitgesproken;

3° waarbij de echtscheiding, de scheiding van tafel en bed of de scheiding van goederen van de kooplieden wordt uitgesproken. Dient eveneens het voorwerp van een inschrijving uit te maken, het verzoekschrift tot inleiding van die rechtsplegingen, binnen twee maanden na de datum er van;

4° waarbij een voorlopig bewindsvoerder of een sequester wordt aangeduid;

5° die gelden als verklaring van afstand of sluiting van een handel;

6° houdende verklaring van faillissement, van sluiting der faillissementsverrichtingen door vereffening, gebrek of ontoereikendheid van activa, van intrekking van faillietverklaring, van heropening van het failliet, van verschoonbaarheid of onverschoonbaarheid, van herstel in eer en rechten;

7° tot aanstelling van een rechter op verzoekschrift tot gerechtelijk akkoord, bekrachtiging of ontbinding van een gerechtelijk akkoord;

8° waarbij uitstel van betaling wordt verleend, verlengd of ingetrokken;

9° houdende veroordeling wegens de misdrijven bedoeld bij de artikelen 30, 31 en 32 van deze wet;

10° waarbij ontbinding of nietigheid van de handelsvennootschappen wordt uitgesproken.

Die inschrijvingen gebeuren ter benaarstiging van de referendaris, voor de beslissingen gewezen door de rechtbanken van koophandel, en van de griffier van de rechtbank of van het hof, voor de beslissingen die uitgaan van de rechtbanken van eerste aanleg en van de hoven van beroep.

In afwijking van artikel 24 van de wet van 15 Mei 1922, worden de hierboven voorziene maatregelen, genomen ten opzichte van de voor de handel ontvoogde minderjarigen, in het handelsregister ingeschreven.

Art. 29.

Derden kunnen de verbetering of de weglating bekomen van elke onnauwkeurige vermelding die hun een onrechtvaardig nadeel berokkent. De vordering tot verbetering wordt vóór de rechtbank gebracht van de plaats van de hoofdschrijving.

De referendaris of de griffier van de rechtsmachten die het vonnis of het arrest tot verbetering hebben uitgesproken, betekent die beslissing, nadat zij in kracht van gewijsde is gegaan, aan de referendaris van de rechtbank in het rechtsgebied waarvan de hoofdinstelling is gelegen. Deze gaat ambtshalve over tot een aanvullende inschrijving.

Art. 30.

Is niet ontvankelijk vóór de Rechtbank van Koophandel of de rechtbank zetelend in handelszaken, wanneer zij haar oorzaak vindt in een daad van koophandel, elke vordering, hoofdvordering, tegenvordering of vordering tot tussenkomst ingesteld door een koopman of een handelsvennootschap die in België een inrichting, een

requis son immatriculation au registre du commerce. La non-recevabilité sera prononcée par le tribunal, encore que le moyen n'ait pas été opposé. La fin de non-recevoir pourra être couverte par l'immatriculation opérée même en cours d'instance.

Les personnes physiques ou morales tenues de faire les déclarations prescrites par la présente loi ne pourront se prévaloir vis-à-vis des tiers des faits dont la loi ordonne la mention et qu'elles auraient omis de déclarer, à moins que les dits faits n'aient été portés à la connaissance du public par un mode légal de publication. Les tiers ne pourront se voir opposer par elles l'inexactitude d'une mention portée au registre du commerce.

Art. 31.

Toute personne qui aura contrevenu aux prescriptions de l'article 6 de la présente loi sera passible d'une amende de mille à dix mille francs.

Toute personne qui ne se sera pas conformée à l'obligation prévue à l'article 7 de la présente loi sera passible d'une amende de 26 à mille francs.

Elle sera en outre punie d'un emprisonnement de huit jours à 6 mois si elle tombe sous le coup de l'interdiction édictée par l'article 21.

Art. 32.

Quiconque, en vue de son immatriculation, a fait sciemment une déclaration inexacte ou incomplète, ou sciemment n'y a pas porté une des mentions prescrites par la présente loi, est passible d'une amende de 26 à 1.000 francs. L'amende sera portée au double si le déclarant est coupable d'avoir passé sous silence des faits visés au paragraphe 8 de l'article 11.

Art. 33.

Toute personne condamnée en vertu des articles 31 et 32 est exclue pour l'avenir du droit de vote et d'éligibilité pour la formation des tribunaux de commerce.

Art. 34.

Dans les cas visés à l'article 32 la juridiction compétente ordonnera la rectification de l'inscription inexacte ou la réparation de l'omission.

Cette décision sera transcrite par extrait sur le registre de commerce.

Art. 35.

Sera punie d'une amende de 26 à 1.000 francs toute infraction volontaire à l'article 2 de la présente loi.

Art. 36.

Les infractions prévues à la présente loi sont constatées conformément aux règles du code d'instruction criminelle.

Toutes les dispositions du livre I du code pénal sans exception du chapitre VII et de l'article 85 sont applicables à ces infractions.

Art. 37.

Les associations professionnelles ou interprofessionnelles jouissant de la personnalité civile et ayant leur siège dans

filiale ou enig bijkantoor heeft en niet om zijn inschrijving in het handelsregister heeft verzocht. De niet-ontvankelijkheid wordt door de rechtbank uitgesproken, hoewel het middel niet werd ingeroepen. De grond van niet-ontvankelijkheid vervalt door de inschrijving, zelfs indien deze in de loop van het geding wordt gedaan.

De natuurlijke en rechtspersonen die gehouden zijn de door deze wet voorgeschreven aangiften te doen, kunnen zich tegenover derden niet beroepen op de handelingen waarvan de wet de vermelding beveelt en die zij zouden verzuimd hebben aan te geven, tenzij dedoelde handelingen langs een wettelijke weg van bekendmaking ter kennis van het publiek werden gebracht. Zij kunnen evenmin de onnauwkeurigheid van een in het Handelsregister ingeschreven vermelding tegen derden inroepen.

Art. 31.

Elke persoon die de bepalingen van artikel 6 van deze wet overtreedt, is strafbaar met geldboete van duizend tot tien duizend frank.

Elke persoon die de bij artikel 7 van deze wet bepaalde verplichting niet nakomt, is strafbaar met geldboete van 26 tot duizend frank.

Indien hij onder toepassing valt van het door artikel 21 bepaald verbod, wordt hij bovendien gestraft met gevangenisstraf van 8 dagen tot zes maanden.

Art. 32.

Al wie, met het oog op zijn inschrijving, wetens een onnauwkeurige of onvolledige aangifte heeft gedaan, of wetens een door deze wet voorgeschreven vermelding niet heeft doen inschrijven, is strafbaar met geldboete van 26 frank tot 1.000 frank. De geldboete wordt verdubbeld, indien de aangever schuldig wordt bevonden aan het verzwijgen van een der door artikel 11, paragraaf 8, bedoelde handelingen.

Art. 33.

Al wie krachtens de artikelen 31 en 32 werd veroordeeld, wordt voor de toekomst beroofd van het recht van stemmen en van kiesbaarheid voor de samenstelling van de rechtbanken van koophandel.

Art. 34.

In de door artikel 32 bedoelde gevallen, beveelt de bevoegde rechtsmacht de verbetering van de onnauwkeurige inschrijving of het herstel van de weglating.

Die beslissing zal bij uittreksel in het handelsregister worden overgeschreven.

Art. 35.

Elke vrijwillige inbreuk op artikel 2 van deze wet wordt gestraft met geldboete van 26 frank tot 1.000 frank.

Art. 36.

De bij deze wet voorziene misdrijven worden vastgesteld overeenkomstig de regelen van het Wetboek van Strafvordering.

Al de beschikkingen van Boek I van het Wetboek van Strafrecht, zonder uitzondering van Hoofdstuk VII en van artikel 85, zijn van toepassing op die misdrijven.

Art. 37.

De professionele of interprofessionele verenigingen die rechtspersoonlijkheid genieten en hun zetel hebben in het

le ressort du tribunal compétent pour connaître les infractions à la présente loi seront habilitées à déposer plainte et le cas échéant à se constituer partie civile.

Art. 38.

Le registre du commerce peut être consulté gratuitement par le public. Toute personne peut se faire délivrer, à ses frais, par le référendaire ou le greffier, ou par le conservateur du registre central, des extraits du registre. Ces extraits ne feront pas mention :

1° de la transcription de l'acte constatant la vente de machines et appareils employés par les établissements industriels conformément à la loi du 27 juillet 1934, lorsque le privilège du vendeur a cessé.

2° des décisions judiciaires relatives :

a) à la faillite, au concordat ou à la gestion contrôlée lorsque le failli a été déclaré excusable ou qu'il a été réhabilité, lorsque le concordataire a tenu ses engagements ou lorsque le plan de gestion contrôlée a été exécuté.

b) à l'interdiction ou à la nomination d'un conseil judiciaire lorsqu'un jugement de main levée est intervenu.

c) aux condamnations du chef des infractions visées aux articles 20, 31 et 32.

Art. 39.

Sont exempts des droits de timbre et de greffe et dispensés de la formalité de l'enregistrement les déclarations, extraits et visas prévue à la présente loi; y restent soumis les actes, jugements et arrêts qui se rattachent aux actions en rectification d'inscription introduites par des tiers, conformément à l'article 30.

Art. 40.

Il sera perçu par le greffe du tribunal de commerce ou du tribunal civil siégeant consulairement un droit de 100 francs par immatriculation et un droit de 50 francs pour chacune des inscriptions complémentaires prises en vertu des articles 27 et 28 de la présente loi.

Ces droits seront dus le premier à l'immatriculation, le second lors de chaque inscription complémentaire.

Ils seront à charge du propriétaire du fonds de commerce. En cas de pluralité de propriétaires, ceux-ci seront tous tenus solidairement du paiement des dits droits.

Art. 41.

Les personnes qui n'étaient pas astreintes à s'inscrire au registre du commerce en vertu des dispositions antérieures et qui ont déjà entrepris des opérations de nature commerciale au moment de l'entrée en vigueur de la présente loi disposeront d'un délai de 6 mois pour s'inscrire au registre de commerce.

Cette inscription pourra être prise dans la forme prévue par la loi du 31 mai 1924 modifiée par la loi du 9 mai 1929 jusqu'au moment de l'entrée en vigueur de l'arrêté-royal prévu au paragraphe 2 du présent article.

rechtsgebied van de rechtbank die bevoegd is om over de overtredingen van deze wet te oordelen, worden er toe gemachtigd om klacht in te dienen en, bij voorkomend geval, als burgerlijke partij op te treden.

Art. 38.

Het handelsregister is gratis ter inzage voor het publiek. Ieder persoon kan zich, op eigen kosten, door de referendaris of de griffier, of door de bewaarder van het centraal register, uittreksels uit het register laten afleveren. Die uittreksels maken geen melding van :

1° de overschrijving van de akte tot vaststelling van de verkoop van machines en toestellen, overeenkomstig de wet van 27 Juli 1934 door de nijverheidsinrichtingen gebruikt, wanneer het voorrecht van de verkoper opgehouden heeft te bestaan;

2° de rechterlijke beslissingen betreffende :

a) het faillissement, het gerechtelijk akkoord of het gecontroleerd beheer wanneer de gefailleerde verschoonbaar werd verklaard of in eer werd hersteld, wanneer de gefailleerde die een akkoord heeft verkregen al zijn verbintenissen heeft nagekomen of wanneer het plan van gecontroleerd beheer werd uitgevoerd;

b) de ontzetting of de benoeming van een gerechtelijk raadsman, wanneer een vonnis van opheffing is tussengekomen;

c) de veroordelingen wegens de in artikel 20, 31 en 32 bedoelde misdrijven.

Art. 39.

Worden vrijgesteld van de zegel- en griffierechten en ontslagen van de formaliteit van de registratie, de in deze wet voorziene aangiften, uittreksels en visa's met uitzondering van de akten, vonnissen en arresten die betrekking hebben op de rechtsovereenkomsten tot verbetering van inschrijving, door derden, overeenkomstig artikel 30, ingesteld.

Art. 40.

Door de griffie van de rechtbank van koophandel of van de burgerlijke rechtbank zetelend in handelszaken wordt een recht van 100 frank geïnd per inschrijving en een recht van 50 frank voor iedere krachtens artikelen 27 en 28 van deze wet genomen aanvullende inschrijving.

Die rechten zijn verschuldigd, het eerste bij de inschrijving, het tweede bij elke aanvullende inschrijving.

Zij zijn ten laste van de eigenaar van het handelsfonds. Ingeval er verschillende eigenaars mochten zijn, zijn deze hoofdelijk gehouden tot betaling van vermelde rechten.

Art. 41.

De personen, die krachtens de vroeger bepalingen niet gehouden waren zich in het handelsregister te laten inschrijven en reeds verrichtingen van commerciële aard hebben gedaan bij de inwerkingtreding van deze wet, beschikken over een termijn van 6 maanden om zich in het handelsregister te laten inschrijven.

Bedoelde inschrijving kan worden genomen in de vorm bepaald bij de wet van 31 Mei 1924, gewijzigd door de wet van 9 Mei 1929, tot op de dag van de inwerkingtreding van het in artikel 42 voorzien koninklijk besluit.

Art. 43.

Un arrêté royal déterminera et, chaque fois que les circonstances le justifieront, modifiera le montant de la redevance perçue par les référendaires des tribunaux par immatriculation et par inscription complémentaire.

10 mai 1951.

Art. 42.

Het bedrag van de door de referendarissen der Rechtbanken per inschrijving en per aanvullende inschrijving geïnde bijdrage wordt bij een Koninklijk besluit vastgesteld en, telkens als de omstandigheden dit zullen rechtvaardigen, gewijzigd.

10 Mei 1951.

J. DISCRY,
P. VANDEN BOEYNANTS,
J. REY,
E. CHARPENTIER.
